



LIETUVIAI AMERIKOJ.

Parasze Jr. Jonas.

— Tasa. —

Aplinkines New Yorko.

Parapiją pradėjo organizuoti lietuviai 1895 metuose. Ant Ripley ulyczios tapo nupirkti 4 „lotai“ ir 1896 metuose pastatyta nedidelė medinė bažnytėlė po vardu Szv. Petro ir Povylo.

Parapijos turtas: „lotai“ \$2200, kontraktas bažnyczios \$4000, kontraktas klebonijos \$3000, bažnytiniai daigtai \$1500, visu labu siegs į \$10.700; skolos ant to apie \$4000.

Vertelgysta, kaip visur stov' vidutiniskai. Karcziamų yra 4, visi ant randos („liceneses“ \$250). — Mėsinyczia ir krautuvė valgomų daigtu! — Nepajudinamą turtą valdo bene tik trys lietuviai, vertė ano \$9.700, veik be skolos. Beje, draugystė szv. Jurgio 189.. metuose uždėjo mėsiczią ir krautuvę; namus randavoja: apvertimą daro gan dieelį apie \$50 ant dienos. Daro apar to isz lietuvių didelį „bussines'ą“ lietuviszkiejie žydėliai, isz kurių trys laiko krautuves drapanų, vienas valgomus daigtus ir 2 duonkepės 1).

Jersey City, miestas suvis susiliejęs su New Yoku, teip jog jį dalimi Didžiojo New Yorko galima pavadinti. Apraszyme istorijos szio kraszto kolionijų, jō, kaipo ir kitų artymų vietų nuo New Yorko ir Brooklyno neskirsime. Dabartinės czionais pagal apskaitymą vieno Jersey City'ieczio, 2) yra lietuvių į 200 isz viso, pagal kitų rinktas žinias Jersey City'j yra

1) Žinias ir skaitlius surinko kun. B. Žinezius ir J. Makauckas.

2) Žvalgytis, „V. L.“ 2898, p. 609.



161044

65 šeimynos, dirbanczių vyrų apie....., viso ypatų.....

Darbai czion, teip kaip ir New Yorke, yra yvairus; didžiausias lietuvių skaitlius dirba prie cukernių, prie kriauczių, šzeip prie visokių dirbtuvių. Karcziamos lietuviszkos yra 7. Isz kitokių „bussinesių“ yra:

Newark. už 6 ang. mylių nuo New Yorko. Randasi czion gana skaitlinga lietuviszka parapija, prie kurios, isz didesnės dalies priguli ir lietuviai, kiti isz lietuvių laikosi su liet. parapija Elizyzabeth Porth, į kur yra tik 8 an. mylios kelio!

1893 metuose newarkiecziai rengė tvėrti savą lietuviszką parapiją ir apskaitė viso savo mieste apie 300 ypatų. 1897 metuose buvo bandyta Newarko lietuvius apskaityti ir surast: 80 šeimynų, apie 250 dirbanczių vyrų į 395. (Pagal kitą apskaitymą — 55 šeimynos, 90 pavienių, 145 vaikų, viso ypatų 385).

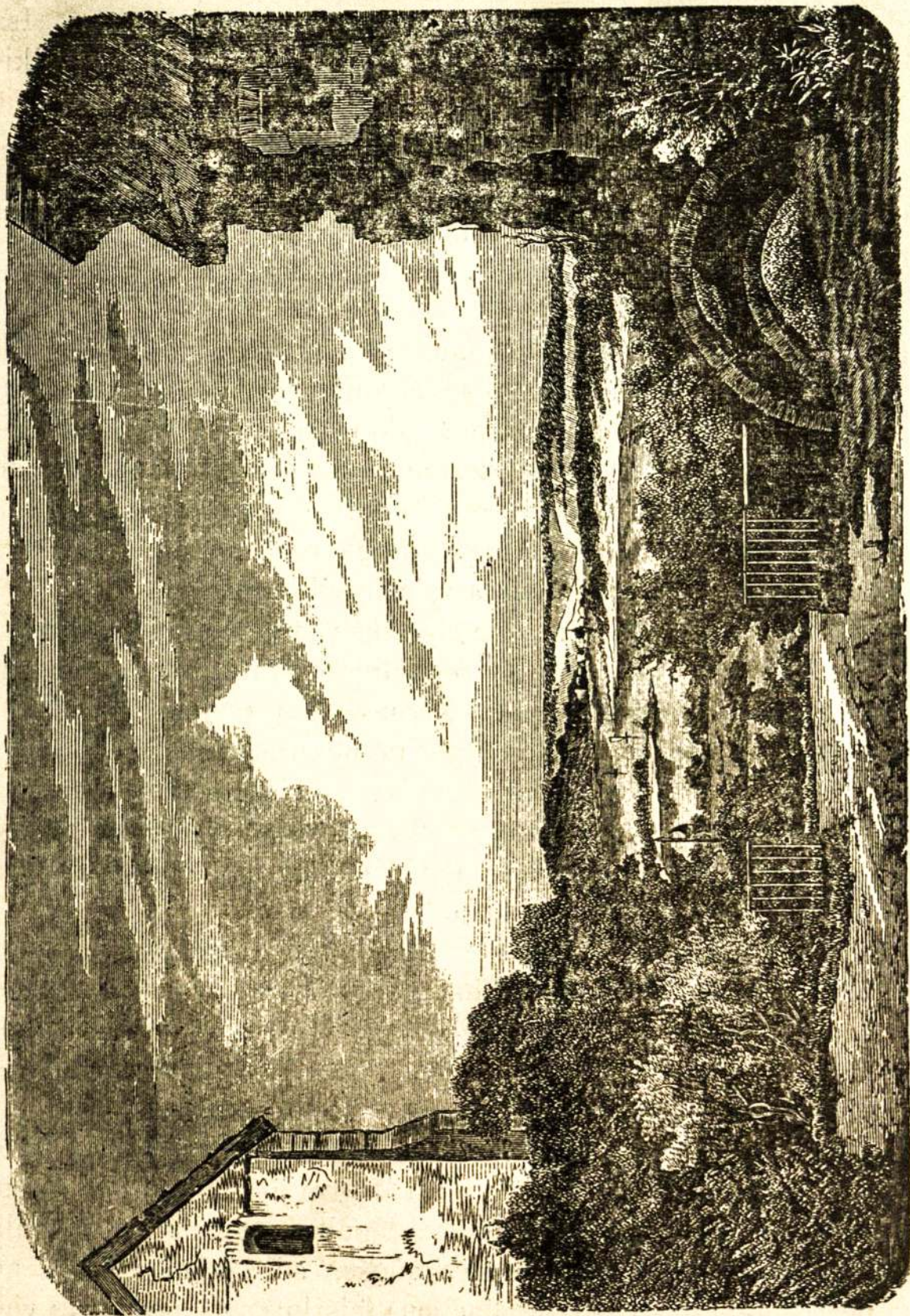
D r a u g y s t ė s z v. J u r g i o. gyvuoja czion nuo metų 1891 ar 1892, turi sąnarių 60. Newarko lietuviai, ypatingai paminėta czia draugystė jau po du kart stengėsi suverti parapiją, bet ik sziol vis be pasekmės. Pinigai ant lietuviszkos parapijos jau yra kalektavojami.

Isz „biznierių“ yra 6 karcziamos i sziauczius, krautuvių nėra suvis. (Toliaus bus).

Vilkija.

Ant tiesiojo kranto Nemuno. Kauno gub. guli miestelis, daugiausiai žydų apgyventas, suskūręs ir apleistas — yra tai Vilkija. Kitą syk turėjo buti miestelis daug didesnis. Bažnyczia statyta kasztais karaliaus Zigmanto — Augusto ir po sziai dienai stovi. Pradžioje szio szimtmečio buvo ties Vilkijos miesteliu garsi Dobrovalės audeklų dirbtuvė, kurios iszdarbiai net Londone buvo laimėję medalį. Dirbo joje veik visi lietuviai — žemaitcziai. Daugiaus sziamelaike nėra nieko Vilkijoje akyvo.

Senovėj ant Vilkijos kalno buvo pilis, padėta ant Nemuno kranto, terpu upių Dubisos ir Nevėžio, prigulėjo prie eilės pilių, kurios gynė Lietuvą ir Žemaitiją nuo Kryžiokų. Kronikose randame apie ją tik tiek, kad XIV szimtmetij ji



VILKJA (regykla isz užnemuu:és).

quvo kryžiokų sudeginta. Paskiaus ję lietuviai vėl atstatė.

Ant kairiojo Nemuno kranto, prieszais Vilkiją ant augszto kalno riogso Panemunė, kitkart savastis Tiszkevyczių, isz kurių vienas pastatė czion didelius puikius rumus. Isz czion Vilkijos apielinkės puikiai iszziuri; czion imtas ir Vilkijos paveikslelis.

Cigonai.

Cigonai yra keliaujanti tauta, iszsidraikiusi po visas Europos dalis, Azioj ir Pietinej Amerikoj, kaip ir pakraszcziuose sziaurinėš Afrikos.

Visatino skaitliaus Cigonų, apart Europos, negalima surasti. Bet nekuriuose vietose cigonų skaitlius žinomas; taigi, — Persijoj yra cigonų apie 3000 szeimynų, Armėnijoj — 67000, Egipte tik vieno skyriaus yra 16000, Europoj viso (1878 m.) buvo 700,000 szeimynų. Cigonai savę vadina „žmonėmis“, kitus — „Gaje“. Micklaszie iszguldo cigonus kaipo Magikus, burtinikus ir žalčių viliotojus.

Istoriją pirmu kart apie cigonus randame žinią rasztuose 11-to szimtmečio raszte (Gregorijono givate); ten pasakyta, kad Konstantinopolį atsilankė Burtinikai (suprask cigonai). Kita karta raszte raszytame 1322 m. nekuris Fitz Simeon sako: „ant salos Kretos matėme žmones gyvenanczius pamiestij (Candia); jie niekados arba retai stovi ant vietos, bet rodosi dangaus užkeikti keliauja po svieta. Jie turi mažas pailgas žemas budeles, „kaip Arabai.“

Ciecorienė Katarina De Valois (mirė 1346) paliepė tokius atsibascziusius cigonėlius paimt Korfu valdziai, kaipo vergus. Isz to pasirodo, kad cigonai turėjo gyventi ant Balkanų pusalio ir ant artimų salų. Keturioliktame szimtmetije, o Valakų žemėje tapo vergais (iszsiluosavo vos 1856 m.) 1417 m. atvyko į Liineburgą 300 keleivių, juodų, kaip totoriai vadino jie savę „S e c a n i“ pirm jų jojo kunjgaiksztis, gražiai pasipuoszęs, paskui jį sekė pulkas pėsčių, o užpakalij moterys ir vaikai važiavo vežimuose, su savimi atsigabeno persistatanczius (rekomendacijos) laiszkus, tarpe kurių vienas buvo ir nuog Ciecoriaus Sigismundo. Jie sakė, „kad

metavonė (pakuta) yra uždeta ant jų tautos per vyskupą, kad per septynis metus keliautu", iš Luneburgo keliavo į miestus Hamburgą, Lubeck, Wismarą, Rostock ir Greifswald. Naktimis apsisistodavo, dienomis vogė, už ką keletą iš jų žmonės nugalabino. 1418 m. keliavo per Meissen. Zeipeig ir Hesse į Szveicariją. Zuricke išsiskyrė į dvi dalis.

Balognoj (1422 m.) pribuvo 100 Kudų, juodų Egiptiečių, kuriuos žmonės vadino „raganiais“ jie galėjo išlemti laimę, vienog tenais vos 15 dienų galėjo išgyventi, traukė į Rymą. Ryme gavo paliudijimus nuog szvento tėvo, nuėjo į miestą Ratisboną, ten gyveno m. 1424 ir 1426. Paryžiuje 1427 m.

Laudete ant parodos atvyko cigynų vieszpatis ir vienuolika kitų, jų moterys lėmė laimę, į delnus žurėdamos ir tusz-tino visuomenės delmonus.

Vėliau atviko cigonai į Bavario (1433) ir toliaus į sziaurę. 1438 metuose prasidėjo didele emigracija vakarųlink. Vedė cigonus jų karalius Zindl. Tukstancziai cigonų dabar pasipylė Vokietijoj, Prancuzijoj, Lietuvoj, Lenkijoj, Szvedijoj, Anglijoj, Skotijoj. Po penkiolikai metų tapo išduoti instatai nekuriuose karalystėse, kad išvyti visus cigonus po bausme myrio. Taigi gaudydavo ir veždavo per jurę ir par-duodavo į nelaisvę. Isz Anglijos gabeno į Norvegiją arba Prancuziją. Prancuzijoj net iki 1802 m. naktimis cigonus gaudydavo ir siųsdavo į Afriką. Skatijoj 1611 m. pakorė 4 cigonus vien dėl to, kad buvo Cigonais.

Viename mieste Haddingtone 1636 m. žmonės nusprendė visus cigonus iszkarti, cigankas prigirdyti, o cigankas motinas ir vaikus per miestą vedant plakti ir gymį apde-gintie.

Kitur da blogiaus su jais pasielgė, kalbėjo, buk jie yra žmogžudžiai ir Turkų szpiegai.

1629 rasztai kalba, jog 4 cigonai kankinti prisipažino, xad sučdė du zokonjkus ir moteriszkę.

1782 m. pakarta 45 Hungarizskus cigonus, kitus minia sudraskė, kitiems galvas nukirto. Buvo baisi pjovynė. Sugavę cigoną tampė ant rato, kol tas pripažino jog yra žmog-

žudys, kada prisipažino, vedē jį į vietą, kur sakē, kad auka į žemę įkasta, neradę negyvėlio vėla cigoną tamj ē. Pagalios, cigonas, neturėdamas daugiaus ką daryti, suszukdavo „suėdēme juos.”

Tada visi kalbėjo ir raszē, kad cigonai užmusza žmones ir juos suėda.

Matydamas didelį žmonių sujudimą, Juozapas II, Austrijos karalius, siuntē tyrinētojus į vietas kuriose sakē, jog žmonės prapuolē ir tapo suėsti. Tie rado, kad niekas nebuvo isz tų aplinkinių nugalabintas, apart aukų neteisingo užsipuldinėjimo.

Tokia yra istorija Apsigyvenimo cigonų Europoj.

K a l b a . Aiszku, kan nuo Niliaus iki sziaurinių Jurių ir nuo Euphrato iki Atlantiko cigonai turi kelias atskirias tarmes. Jų kalba labai panēszi į kalbą Hindų, ką gyvena Indijose – Azijoj, per ilgus laikus nekurie laikē cigonų kalbą, už vagių savytarpinę kalbą.

Dabar yra žinoma, kad Cigonai yra iszkeliavę isz Indijų (Azijos), bet isz katros dalies nēra tikrai žinoma.

Miklosicz Europoj atskirē 13 skirtų cigoniszkių tarmių, tarmės tos iszsidirbo susimaiszant su kalboms tų tautų, tarpe kurių gyvena. Jua toliaus nuo Turkijos, juo labiaus subjaurinta randi cigonų kalbą. Cigonai visur turi pasisavinę daug svetimų žodžių. Literatura cigoniszka susideda isz keletos balladų, dainų ir daugybės senoviszkių legendų arba pasakų. Dainos yra mažos vertės,. Legendos nēra gerai isztirtos, užtaigi apie vertę jų ir negalima spręsti.

T i k y b a . Cigonai, kas link tikėjimo, arba vieros taikosi prie žmonių, tarpe kurių gyvena. Senoviszkas jų tikėjimas buvo stabmeldiszkas.

G y v e n i m a s . Didesnē dalis cigonų keliauja po svieta be perstojimo, kurie ir yra apsigyvenę ant vietos, atmena, kad jų tevai keliaudavo ir jie patys nors ant kiek laiko kas metas gyvena budose, miszkuose.

A p r ē d a l a s . Seniaus cigonai turėjo ypatiszką apredalą: apskritē kepuraitē visaip marga, didelis ploczius, po kuriom ir vyrai nesziojo ilga, palaidą andaroką. Bet ta senoviszka apredala dabar cigonai jau pametē ir rēdosi pagal

madas tų žmonių tarp kurių gyvena.

A m a t a i . Tankiausia cigonai užsiima prekyste, Egipte burtais su žalciais. Anglijoj yra metodistų kunigužiais pamokslinėjais, aktorais, staliorais ir t. p. Nekuriose szalyse užsiima vien metalų iszdarbyste, muzika ir arkliu prekyste, kaip daleiskim, Lietuvoj yra katilioriais ir ant jomarkų mainikauja arkliais, parduoda moterims vogtus daigtus ir žiurėdami į kvailių rankas, buria laimę ir isz to gyvena. Cigonai teipgi mėgsta muziką ir gerai žaidžia ant visokių dudų ir birbynių.

Mirus katram pirmiause budina jį, sudegina jo savastį, gimines pasnikauja ir vardą jo suvis meta į szali, kad ir kitas tą patį varda turi tai permaino.

Cigonai kalba, kad jie veda karę prisz visą svieta, karės laike galima vogtie ir prigaudinėti visus, bile nesugautu, užtaigi jie yra žinomi, kaipo vagys ir apgavikai. Cigonai yra labai meilus, yra tinginiai, ir profesijonaliszki sukcziai. Szeiminyszka meilė yra tarp jų labai didelė. Jaunuomenės niekados nebaudžia. Pavargėlius, nors ir kittauczius, pagelbsti. Jie yra tikri mylėtojai gamtos. Yra labai sznekus ir greitai prisitaiko prie yvairių aplinkybių.

Tarpe cigonų rasi labai gražių ir negražių. Ugio jie yra vidutinio, bet lengvi ir tiesi. Szalczio daug pakenczia, lygiai ir szlapumo bei pailsimo. Plaukai cigonų juodi arba tamsai rudi, stori ir garbiniuoti. Negreitai pražyla. Gymis žalovai geltonas. Dantys įstabaus baltumo ir suvis tiesus. Veidų kaulai iszszokę augsztai, nosis kuprota, kakta suraukta ir riaukszlėta. Akys pilnos tamsios, kartais pilnos szviesos, gailesties ir jautrimo. Cigonai greitai suaugę, bet greitai pasęsta.

L i e t u v ė.



Kraujas.

Vienu iš svarbiausių daigtų žmogaus kune reikalingų ant užlaikymo gyvybės, yra kraujas. Kraujas susideda iš plazmos arba skystimo, kuriame yra raudoni ar balti grumulėliai ir plėmeliai. Raudoni grumulėliai turi savo raudoną formą nuo ypatiszkos medegos, homoglobinu vadinamos, kuriai išnesžioja reikalingą žmogui oxygeną kraujuose, žalia augmenų forma paeina nuo pānėsios medegos chlorofilnimi vadinamos teipjau reikalingos augmenims kaipo žmogui ir žverims homoglobinas. Raudoni grumulėliai užima pirmą vietą tarp kraujo sudėtinių; jie išnesžioja maitinancias žmogų medegas pō visą organizmą, be jų nē žmogus, nē žvėris negalētu gyventi. Kiekvienams kubizskame milimetre kraujo kiekvieno vyrizškio yra į 5000000 raudonų kraujinių grumulėlių, moterų gi kraujuose yra jų mažiaus, nes tik 4-4½ milijono. Kadangi kiekvienas žmogus turi vidutiniszkai 10-12 svarų kraujo tai visame žmogaus organizme bus tų raudonų kraujo grumulėlių apie 25 trilijonai, tai yra neiszpasakyta daugybē. Jeigu visą tą daugybę nematomų gynomis akimis kraujo grumulėlių paeiliui, kaip karielius svarstyti ant siulo, tai su juom galima butu apsukti penkis kartus aplink visa mūsų žemę. Baltų grumulėlių yra kraujuje daug mažiaus: ant tukstancio raudonųjų, iszpuola vienas baltas; tokiu budu visame žmogaus kune baltųjų grumulėlių bus į 25 bilijonus; baltieji grumulėliai paskirti ant saugojimo organizmo nuo visokių nuodų ir ligų, jie kovoja su ligonio, patekusiais į kraują ligos bakteri-

joms ir nuodais. Jeigu szitųjų ne bus daugiau nei gali pergaleti tie balti grumulėliai, tai tuos nuodus ir ligų sēklas jie isznaikina teip, kad negal žmogui užkenkti; jeigu baltų grumulėlių kraujas ne turetų, tuojaus apimtu ant syk žmogų visokios ligos. Plėvelių kraujas turi nedaug; kam jos reikalingos, kokią atlieka užduotę, tas tikrai neiszirta. Kraujas turi ypatiszką surų smoką, kas paeina nuo visokių druskų, ēsanczių jo sutaisime, yvairų kvapų pas visokius žveris, net pas žmones visokių rasų. Kraujas gana sunkus ir tai laiko sunkenis ant 20 pro., yra vyrizškų už moterų kraują. Didesnis svarbumas kraujo vyrizškių paeina nuo jų muskulų sistemo, reikalaujancio smarkumo kvėpavimo, arba kitaip sakant, nuo didesnio priplankimo oxygeno į kraują. Kraujas turi visada tekėti gyslose: jeigu jis kur nors sustingsta tai nuo to gali užsikimszti isztesziant kraują organai, kas butų labai pavojingą; bet prie sužeidimų ir kitokių kraujo isztekėjimų toksai sustingimas ne tik buna naudingas, bet jis reikalingas; yra vienog žmonės, kurių kraujas nestingsta. Tokiems tai visoki sužeidimai labai pavojingi, kadangi negalima tekancio kraujo sustabdyti kitaip, kaip drucziau suriszus gyslas ir visa kuną prie sužeistos vietos. Žmogus negali nužudyti daugiau kaip pusę kraujo, su mažiaus negali gyventi. Jeigu kraujo kas turi per mažai, tai inpuola į liga. Ant iszgydimo reikia tokiam, kuris turi per mažai kraujo suteikti pāmus nuo kito; tą daktarai tankiai ir daro. Inteikti kraują galima vienog tik nuo tų paczių sutvėrimų; paveik-

slan, negalima į žmogaus gyslas leisti kraują szunies arba ėriuko, bet ant to galima pasinaudoti vien teiposgi isz žmogaus kraujo. Ketvirta dalis viso žmogaus organizmo kraujo teka ant smegenų, kita tokia jau dalis ant kepenų, trečias ketvirtadalis ant szirdies, likusi gi jo ketvirta dalis ant viso paeiliui kuno organizmo;

bet toksai padalinimas nevisada vienokis: prie sunkaus proto darbo daugiau kraujo teka prie smegenų; jeigu kita organizmo dalis teiposgi turės sunkiai darbuotiesi, tai prie tų organų, ant jų pastiprinimo, daugiau tekės kraujo. Tiek galime pasakyti apie žmogaus kraują.

NAUJAUSI ISZRADIMAI.

Prancuziskas laikraštis „Electricien“ pranesza, buk vienas Paryžiaus daktaras susekė, kad giriausias ant užmigdinimo žmogaus vaistas yra elektrika, kurią jisai vartoja ant užmigdinimo negalinczių miegoti ligonių, kaip ir prie skaudžių operacijų vieton chloroformo, bromo arba chloraliaus, kokius szia dien ant to daktarai vartoja. Ant to minėtas daktaras padirbo dvi prietaisas: vieną, kurią vartoja prie operacijų, kitągi su silpna elektrika, kuri pritaisyta lovoj, užmigdo drucziai negalinczius miegoti ligonius. Pakilęs isz miego su elektrikos pagelba užmigdytas nejaučia nieko, nebuva po tam ne galvos skaudėjimo, kaip tai yra vartojant dabartinius daktarams žinomus vaistus.

Chicagos laikraszcziai paduda, buk W. C. Fuchs, užveizėtojas laboratorijos Schillerio triboj, kur daro vi-

sokias bandavonės su Roentgeno szviesa, iszrado budą tirinėjimo žmogaus smegenų; budas tasai tiksęs prie gydymo proto sumaiszymo. Fuchs sako, kad su pagelba Roentgeno szviesos galima bus susekti kokioj smegenų vietoj yra įaugimai gimdanti beprotystę ir su sekus, atidarius galvą, galima bus tuos įaugimus iszpjati ir tokiu budu isz bepročio vėl protingą žmogų padaryti. Iszradimas tasai vienog labai panėszsi paprastą tankiai Amerikos laikraszczių paleidžiamą humbugą.

Szveicarijos kariszkos valdžios mieste Thun atliko dabar bandavonės su naujais paskirtais karės reikalams automatiszkais (tokiais, kurie pats užsiprovija) pisztalietais visokių sistemų. Bandavonės buvo pasekmingos, kulkos iszlekia isz vamzdžio su greitumu 400 metrų arba 1320 pėdų. Taigi szuviai siekia net toliaus negu szuviai seniaus vartojamų karabinų.



GRAŽINA.

Lietuviszka apysaka.

Parašē Adomas Mickevyčius.

Verte Fr. Jonas.

— Tą-a —

Bet Lietavor's nemiegojo. Teisybē,
Siūsta po durim žiūrēt, nemiegojo;
Tiktai vėlai teip nieks iš sargų jojo,—
Ponai, bajorai, visa vyriausybē
Pas jį į rumą įeiti bijojo.
Siunčia Kryziokas, grumoja, grasina, —
Prašym's, grasinimas baimės n'įveikia;
Iš būdinčiųjų kad nieks neketina
Eiti, Rinvitą pabudinti reikia.
Senis Rinvitas namiej tiek, tiek karėj
Daugel tėvynei naudos jau padarē, —
Karėj muš' priešus, namiej vaidus taiko,
Jį Lietavoras labai augštai laiko, —
Taigi, diena but, naktis, arba rytas,
Viešpačio butas jam vis at'darytas,

Bute tamsu buo; kerčioj' tik žibėjo
Mirštančia, balta šviesa žiburėlis.
Lietavor's Ruškan's prie stalo stovėjo,
Mislī'o, tai klausē vėl galvą pakėlęs,
Ką apie siuntinius Rinvit's kalbėjo;
Ruoštais dusavo, tai raudo, tai balo,
Vėl vaikščioj greitai pakilęs, ant galo
Žiburį pr'ėjęs taisyti pradėjo,
Rodos', taiso: pridengia su sauja, —
Žiburys suvis žibėti palauja.

Tyčia turėjo jis jį užgesinti,
Nes iš jausmų ką veiduos išsipylę
Buo, nenorej', idant tarnas atmuoti
Stengtu širdes jojo paslaptį gilia.
Vėl atstojo, vėl eit' pasileido;
Bet kad prie lango gr tuoto priėjo,
Aiškiai matyt' buo prieš mėnesio veidą,
Kurs per langelį į vidų žiūrėjo, --
A škiiai matyti, kad dantys sukąsti,
Kad kerštas slepias ant suraukto veido,
Ir žvilgij' žub,s, koks retai pas jį asti.

Nuo lango vėl jisai greit atsitraukia,
Liepia Rinvitui duris uždaryti:
Nors akyse abejonė matyti,
Nors moku šaltu veidai apsitraukia;
Jis vienog sėdęs, kalba gana aiškia,
Tokią naujieną Rinvitui apreiskia.

Atuon sako pasai, Rinvituli,
Kaip terna raštai iš vilniaus parėjo.
Vytaut's Lidos kunigaikščių uždėje
Manę ir visą palaimos tą šalį,
Potus tuo žemės, kurie nau priguli
Be dovanos jojo, į pčios dalį,
Jis, kad parodyt, jogei labo geidžia,
Lyg savo turtą, žemes tas apleidžia'.

- Taip kunigaikšti! — Taigi ir dabartės
Ei-im užimt dovanotą mums turtą;
Liepk, kad but išnesšt's manasis papartis,
Uždegti stiebai, kad butu užkurta
Ugnis ant volų. Sargai tegul renka
Trimytorius, prisakyk jiems suėjus
Triubyt neliaujant į keturis vėjus
Triubyt ir triubyt, kiek galės isztenka!
Iš visų pusių kareiviai pributi
Turi ant balso į pylimą, krutį
Savo kiekvienas šarvais teuzkloja,
Taisosi ginklą ir žirga balnoja;
Žmonėms ir žirgams tur but pagamyto
Maisto, kiek reikia ik nakčiai nuo ryto
Kad kaip reik viskas jau bus sutaisyta,
Mindaugio kapą kaip tik pirmutinis

Spindulys grybštels, apreikšlamas ryta,
Laukkite manęs ant gatvės Lidinės.

Teip kunigaikštis prysakimus leido;
Žodžiai iš lupų tekėte tekėjo.
Bet kodėl naktij? kodėl ant jo veido
Sziadien toks paslėptas kerštas gulėjo?
Norint tais žodžiais liepimų begali
Skaitlių išpildyt Rinvitui suteikia,
Aiškiai matyt, kad tik vieną jų dalį
Tarnui atvėręs parodo kaip reikia;
Kitągi, nors valandoj teip karštojo,
Tylint krutinėj gibai užkavojo.

Lietavor's baigė ir rodosi, lauktu,
Kad su liepimais Rinvil's atsitrauktu,
Bet Rinvit's stovi, dumoja stovėdams.
O iš to viso ką girdi, ką mato,
Nors ponas daug užtylėjo kalbėdams,
Jis vienog viską patsai dasiprato.
Ko dabar tvertiesi? Žino, kad rodos
Svetimos viešpačiui niekad n'įtinka:
Viską ans daro — kaip jam geriaus rodos',
Kaip galva liepia, kas širūžiai patinka,
O ką išpildyt tvirtai sudumoja,
Be atmainos to visuomet laikysis:
Gaisras gėsinam's labjans dar liepsnoja...
Vienok Rinvitas karštai mylintysis
Tėviškę, aiškiai supranta ir žino,
Jog n'išmintingai labai padarytu,
Jei teip karštoj pavojingoj adyno'
Viešpatį mieriuose draust nebandytu.
Teip, kad galvoj šias dvi nuomones sveri ,
Pirmąją lenkia, o antrąją tveria.

— Viešpat, kur tik tavę mieriai zie kelia,
Mes visuomet ēsam tau atsidavę:
Kur tiktai liepsi, kur rody-si kelią,
Ant vieno žingsnio ne'pleisime tavę,
Seksim, klausysim. Bet, mielas ponuli,
Reik ir padonis ant mislių turėti,
La tevynės niekad ne'priguli
Ant savo vieno galvoz atidėti.

(Toliaus bus).

Prilips ūzys liepto gala.

Drama penkiuose aktuose.

(isz žmonių gyvenimo)

(Pagal L. Tolstoj) parasze Gulbiniszkių Antanas.

AKTAS PIRMASIS.

ŽMOGYSTOS:

P e t r a s R a s z y t i n i s – gaspadorius 42 metų, prastas žmogus, paliegęs, ne didlaukis, bet turi gražaus skatiko.

A g n i e s z k a – jo antroji pati, 32 metų, įsirėdžiusi.

A g o t a – Petro duktė nuo pirmosios paczios, 16 metų, nedagirdi ir truputį netikusi.

K a t r i u k a – jo antroji duktė, 10 metų.

M i k a s K i ž y s – Raszytinių bernas, 25 metų, pasileidęs, siaudaduszis vyrukas.

A n d r i u s – Miko tėvas, daržinikas 50 metų, praszciokas, mikenas.

R o ž ē – Andriaus pati, 50 metų.

M a r ē G a v i e n i u t ē – merga 22 metų.

Ruduo. Vidus prastos gaspadoriszkos pirkczios. Tiesiog - durys in kamaraitę; per duris matyt szalipeczkis ir krasz-tas pecziaus; po kairei - szauksz dėczius ir suolelis su visokiais rykais, durys į priemenią, kuremasis galas pecziaus su prižeda ir t. t.; po tiesei prastas ilgas stalas, szonu į priemenios duris, suolas, uslanas; pas kamaraitės sieną didelė statinė, pora uslanėlių, vindėlis ir t. t.

Petras sėdi už stalo, kerczioje ir taisosi kailinius. Ant kito galo Agnieszka su Agota pjausto kopustus ir dainuoja ant dviejų balsų:

„Negaliu stovėt', su tavim kalbet':

Szalta rasa, O asz basa, Nuszalsiu kojales”.

P e t r a s (p r a v ē r e s l a n g a .) Vėl tei arkliai

iszbēgo. Isztikro da užbels kur kumeli ką. Mikai, a Mikai! Apkurtai, ar kokį galą? (klauso Moterim). Nustokita nieko negirdēt.”

M i k o (balsas nuo kiemo). Ką?

P e t r a s . Arklius suvaryk'!

M i k o b a l s a s . Palauk suvarysių!

P e t r a s (kraipydamas galvą). E, tie bernai! Butum žmogus sveikas, kaip givas nelaikytum. Tik daugiau pykasczių su jais.... (vėl praveria langą) Mikai! Nė nedasiszauki. Eikita katra. Agota, eik', suvaryk'!

A g o t a Ar arklius?

P e t r a s . Tik ne ką?

A g o t a . Tuoj', tuoj' (Iszeina.)

P e t r a s . Tai dikaduonis. Nors tu jį ant szuns mesk. Jau nė nepasijudina nevidomas.

A g n i e s z k a . Na, ir pats tu szirdele, tai tikęs: per dienu dienas nė nosies neiszkiszi isz pirkczios. Tik ant kitų tai moki rēkaut.

P e t r a s . Nerēkauti ant jus', tai per metus ir isz namų iszeiti. E, szeimyna!

A g n i e s z k a . Užduoda deszimtį darbų ant sykio, o paskui da barasi. Sėdint pirkczioja, tai ne didelis daigtas paliepti.

P e t r a s (atsidusėdamas). E, kad ne toj liga, nelaikycziau asz jo nė dienos.

A g o t o s b a l - a s isz lauko. Kosz'-kosz'-kosz'! Gir dēt, kumelukas žvengia, arkliai inbėga per vartus. Vartai girgžda.)

P e t r a s . Kad kur įgužynes, tai ne reikia jam nė sakyti. Kad czia kas-žin' ką, nelaikycziau.

A g n i e s z k a (pamėkczi odama) Nelaikycziau, mat! Tu pats padirbėk, tada tai pažiurėsime, ką tu sakysi.

A g o t a (įeina) Ka tik suvaikiau. Vis tas palvis, kad jis galą.

P e t r a s . Ugi Mikas ką veikią?

A g o t a . Mikas? Ugi stovi ant kiemo.

P e t r a s . Ko jis ten stovi?

A g o t a . Ko stovi? Stovi patvoryje ir sznekasi.

P e t r a s . Su kuom' sznekasi? Su tavim tai niekaip nesusisznekēsi.

A g o t a (n e d a g i r d u s i) . Ką? (P e t r a s m o s t e l i j a i r a n k a , k a d p j a u s t y t u) .

K a t r i u k a (ĩ b ě g a A g n i e s z k a i) . Pas Miką atējo tėvai. Nori atsiimti jį isz mus.

A g n i e s z k a . Meluoja?

K a t r i u k a . Isztikro nemeluoju. Asz einu pro jį, o jis: lik, sveika, Katriuka. Ateik, sako, ant mano veselijos (s z y p s o s i) . Asz, sako, jau iszeinu isz jus'. Ir szyp-sosi priesz manę.

A g n i e s z k a (P e t r a i . Tai matai, - nelabai nē veržiasi pas tavę. Pats ve nori pamesti. (P a m ě k c z i o - d a m a) . „Nelaikys, mat”.

P e t r a s . Ugi tegul sau eina. Da geresnį gausim.

A g n i e s z k a . A, žinia! kur tu ir neiszleisi, - duonos, mat mažiaus reikēs. O algą tai teip, žinai, ir padovanosi. (K a t r i u k a e i n a p a s d u r i s , k l a u s o k a s z n e k a , i r i s z b ě g a .

P e t r a s (s u s i r a u k i a) . Algą? jei kaip, tai turēs vasarą atidirbti.

A g n i e s z k a . O žiemą tai, žinai, asz dirbsiu, iszsi-sziepusi, lyg kokią baudžiaunįkē.

P e t r a s . Gana jau. Da nieko nežinia, -- tik zaunyji be reikalo.

A g n i e s z k a . Palauk-gi! Iszleisi berną, tai galēsi ir vienas apsidirbti. Nedirbsiu asz tau berno darbų.

P e t r a s (A g o t a i) . Eik, Agota, suneszk linus į malkinįzią. Kad nesulytų.

A g o t a . In malkinįzią? Tuoju, tuoju (r e n g i a s i) .

A g n i e s z k a . Kad tu nesulauktum; kad asz tau eicziau žiemą kult. Sēdēsiu sau pās vindelį ir nē kojosisz pirkcios nekelsiu. Nors tu sau galą gauk ir su jevais, ir su visukuom!

P e t r a s . Na gana jau, nustok! Kokių galų nasrus

paleidai.

A g n i e s z k a . Pragobumų tuom tai jau nė nepaeini, pramanytum, tai kąsnį žmogui isz burnos iszluptum.

P e t r a s (spjauna ir rengiasi) Pfių! Dieve susimilk! Reik eit dasizinot, ar ką. (Iszeina).

A g n i e s z k a . Velnias padvokęs.

A g o t a . Už ką tu teip plusti ant tėvo?

A g n i e s z k a . O kas tau galvoj, avigalve. Tylėk man.

A g o t a (eina pas duris). Žinau ko plusti. Tu pati avigalvė. Tu laume, ar asz tau tylėsiu?

A g n i e s z k a . Asz tau tu kurczioke, parodisiu. (Paszoka ir jeszko kuom paleisti į pōdukra. Kaip asz tau duosiu.

A g o t a (pravėrus duris) Kale, laume! Te tau. (Rodo szpigą ir nubėga).

A g n i e s z k a (viena). Ateik, sako, ant veselijos. Kokių czia jie galų užsimane, ženyt? Na, na Mikuti! Jei tai tavo darbas, tai asz tau nedovanosiu.... Negaliu asz be jo but. Neleisiu, kad czia kas-žin ką.

M i k a s (jeina ir dirstela į kamaraitę; pamatęs, kad Agnieszka viena, greitai eina pas ją pakukžomis). Ką czia dabar, Agnieszkele, daryt? Atėjo tėvas, nori atsiimt manę, liepia namon grįžti. Apženykim, sako tavę ir povisam; buk, sau namieje.

A g n i e s z k a . Ugi ženykis. Man kas galvoj?

M i k a s . Tai tau ir pasakė. Asz atėjau pasiszneket, kaip czia man iszsisukti, o ji man „ženykis"! Kodėl tai teip? (Mikczioja). Ar tai jau užmirszai?

A g n i e s z k a , Gali sau ženytis. Labai man tavęs reikia. (Mikas ima ją už galvos) Nelinsk.

M i k a s . Tai-tai, – jau nesiduos nė paglostyt. Kas tau?

A g n i e s z k a . Tas, kad nori manę mesti.... O kad tu manę meti, tai ir man tavęs nereikia.

M i k a s . Da, ką tu, Agnieszkele, szneki. Ar gi asz galiu tavę pamesti? Niekados, kaip gyvas. Sakau tau, nepamesiu. Jeigu tevai ir apženykim, tai asz vis pas jus sugrįsziu

ir gana.

A g n i e s z k a . Labai man tavęs reikės, kada tu busi apsiženijęs.

M i k a s . Tai ką gi, Agnieszkele, daryt? Tik ne gali ir tėvo neklausyt.

A g n i e s z k a . A. dabar tai tu ant tėvo vėrti; o kas viską užmanė? – žinia, tu pats. Jau ne uždyką tu kugždiesi su savo Mariute. Tai ji, matyt, tau ir įkugždeno. Ne be reikalo buvo andai adbėgusi.

M i k a s . Marė? Kur gi ir ne!... Labai ji man rupi. Mažai da tokių kabinasi....

A g n i e s z k a . Tai kogi tėvai butu atvažiavę? Žinia, tu liepei.... Tu melagi!.... (verkia).

M i k a s . Bijok tu Dievo, Agnieszkele. Dievaži, man nė sapnuote nesisapnavo. Tik seniui užėjo kokis upas; o asz suvisai nesikiszau į tai.

A g n i e s z k a . Jei pats nenorėsi, tai tik-gi tavę neprivers, kaip kokį mažą vaiką.

M i k a s . Ale negali-gi ir tėvui prieszītis. Asz kaip jau nenorėčiau ženyti.

A g n i e s z k a . Tai užsispirk ir povisam.

M i k a s . Aa, užsispirk! Nežinai tu mano tėvo: kad jis ką užsimanė, tai tu nors ką nori daryk. Nesizėnysi, sako, tai tu ne mano vaikas, tai, sako, nė daržo nematysi.

A g n i e s z k a . Kurgi, tokis dvaras! Klausyk, Mikai: senis ne sziądien, tai ryt' užvers kanopas. Apsiženysi va mudu ir povisam. Begaspadoriausi sau, kaip kokis ponas.

M i k a s . E, kas bus, tas bus. Ugi man kas galvoj. Asz dirbu iszsireižęs, kaip sau, už tai asz visiems geras. O jej kokia ten mergapalaikė kabinasi prie manęs, tai ar asz tam ką kaltas!

A g n i e s z k a . Jei tik tu pamesi mus ir apsiženysi su ta Gavieniute, tai asz jau nežinau ką padarysiu.... galą sau pasidarysi.

M i k a s . O kam man mest? Jei asz bucziau norejęs, tai jau bucziau senei pametęs. Ve ir andai Kubilius kalbino manę už berną. Ten tai ne tai, ką pas jus! dvaras, o ne namai; ir algos daugiau duoda. O bet n'ėjau. Ir ko man

eit? Ar man čzia negerai? O, jei tu nebutum man tokia gera. tai būtų kas kita.

A g n i e s z k a . . . Tai-gi ir tu buk man geras.

M i k a s (apsikabina ją) Agnieszkele tu mano!...

R o ž ė (įeina. Mikas atszoka nuo Agnieszkos). Tegul bus pagarbintas. Nieko, nieko, vaikeliai. Ugi ką tai kenkia. Ir katukai ir tie pasibovija. Ant to, vaikeliai, ir jaunysta. – Tave, suneli, gaspadorius szaukia.

M i k a s . Asz kirvio atėjau.

R o ž ė . Žinau, žinau, kokio kirvio.

M i k a s (pasilenkia ir ima isz po suolo kirvij). Tai kaip gi, mocziute. tai ir isztikrujų norite manę ženyti? Man rodosi, suvisai nėra ką skubintis.

R o ž ė . Dajau, uogele. Kam čzia ženyti: bebuni sau. Tai tik tas senis įsikando.. Eik, suneli, mudvi dvivieni apie tai pasisznekušiva.

M i k a s , Isztikro navatni man žmonės: tai ženyti, tai ir vėl ne (iszeina).

A g n i e s z k a . . . Tai kaipgi, tetute, tai ženyjate?

R o ž ė . Ugi ant ko, rutele, ir ženyti? Toki čzia mus' turtai! At, teip sau mano senis plauszkie: apženysiu, mat! Ar tai jo valia ant to? Lyg asz rutele, nematau (mirkcziuoja jai) ant ko viskas eina?

A g n i e s z k a . . . Tai ką da čzia nuo taveš, tetute, ir slėpt s: pasidabojau asz tavo sunų ir gana.

R o ž ė . Tai tu man dabar, rutele, naujiena pasakei. O tu man imk teip nieko ir nežinok!.. O mergele! Tetutė vilko neszta ir pamesta; tetutė ir po žeme suvuos. Tik ir asz buvau jauna. Matau, rutele, sublogo, blogte sublogo tavo senis. Kas jis tau per vyras? Nors tu jį pjauk, tai nebėgs kraujas. Žiurėk, tai kada apie Sekmines ir pasimirs. Viena, be vyro negaspadoriausi. O mano Mikutis ar tai ne vyras? O! tokio da pajeszktum!

A g n i e s z k a - Kad tik jis neiszeitų isz mus'.

R o ž ė . Ugi ko jis ir eis? Vienas tik kvailumas to mano senio. Insikando tą savo „apženysiu“, tai dabar ir pliauszkie tą patį per dienų dienas.

A g n i e s z k a . Dėlko gi jam, tetute, tokis upas užėjo?

R o ž ē . Matai, rutele: pernai Mikutis buvo už berną Szlavantoje, – žinai pas Kirtiklių Miką. Ir galas ten davė kokią ten mergpalaikę: už mergą, mat, buvo tam' pacziam sodžiuje. Musiszkiš, teisybę pasakius mėgsta kitą sykį pasiausti su mergom's, o ir gražus vyrukas, tai ką ir sznekėti. Tai gi toj mergpalaikė ir ėmė kabiutis prie jo.

A g n i e s z k a . Ar tik ne Gavieniutė pravardė?

R o ž ē . Ugi kaip, Gavieniute Marė, kad ji butu kur galą gavus, Ar buvo ten kas tarp jų dviejų, ai nė ne, – tik kas žin kaip ėmė ir dažinojo apie tai mano senis, – gal but nuo žmonių dagirdo, o gal ji ir pati jam papliauszkė.

A g n i e s z k a . Tai begėdė!

R o ž ē . Maniszkiš tai teip ir susijuszino: apženysiu, sako; tegul, sako, sugražins merginai nuplėsztą szlovę. Ka asz, rutele, jau neprisznekėjau. Kur tu jį persznekėsi. Na palauk gi, sakau, tai da' pažiurėsime, keno bus virszus. Su jais, mat rutele, tik nereikia ginczytis be reikalo, o daryti savo ir povisam. Tai ką jau, sakau, seni, daryt'? Tegul jau ir teip bus. Bet tik gi, sakau, reikia nors su žmonėms pasznekėt'. Eiva, sakau, į Raszytinius. Pažiurėsime, ką Petras pasakys ant to. Tai-gi, rutele, ir atėjova.

A g n i e s z k a . Na ugi, tetute, jei tėvas lieps Mikui ženytis?

R o ž ē . Lieps? Ugi tegul jis szuniui paliepia. Tu, rutyte, tik nieko nebijok. Asz teip iszdėsiu priesz taviszkį tą Gavieniutę, kad net bus miela pažiurėt. Asz dėlto tik ir atėjau pas jus. Tai tau!... Imsiu asz ir apženysiu savo sunų su kokia ten skarmale. Ar asz jau isz galvos bucziau iszėjusi, ar ką?

A g n i e s z k a . Ji nevidonka jau ir czia buvo atbėgusi, toj, mergapalaikė. Isztikro, kaip pirma Katriuka pasakė, kad judu norį jį apženyt'. tai man teip ir durė in szirdį lyg peiliu kokiū. Ką sakau, gali žinot, gal ji ir apsuko Mikui galvą

R o ž ē . Dajau, rucziuk'! Ar jau jis butu proto netekęs, ar ką? Ims jis tau ir žiurės kokios ten nudriskėlės valkatos.

A g n i e s z k a . Tarytum, iszeitu Mikas, tai galą sau

pasidaryčiau!...

R o ž ē . Na kurgi, rutele, ir ne: tokia jaunysta. Žinoma, kaip Kubilus, o su tokiu vyru!...

A g n i e s z k a . Tikėk man, tetute, teip jau įgriso, o teip įgriso man tas gaiszena, kad, tarytum, nė nežiurėtum ant jo.

R o ž ē . Kur gi, mat ir ne gris. Eik szią, ką asz tau rutyte atnesziau (pakugždomis, dairydamsi). Nueinu asz andai į Deguczius pas vieną senuką, -- mat daktaras ten tokis yra; turi savo pirktaitę ir gerai, rutele, gydo -- ir nuo gumbo, ir nuo priepuolio ir gyvulius užzada. Žodis po žodžiui mudu ir iszsisz nekėja. Žmonės pasakoja, sakau asz jam, kad yra tokios žvakutės, kad, sako, jei, uždegės ją, pakiszi miegancziam žmogui po nosia, tai paskui su juom nors ką nori daryk. Da ne, sako tas senukas, tai yra toki milteliai: užduok, sako, įplakęs jų į vandenį, tai paskui nors kojom mindžiok tą žmogų --- teip u migs. O da, sako, yra toki milteliai, užduok, sako, o nė kvept, o druti. Ant septynių, girdi sykių po žipsniuką, Užduok, sako, septynis sykius, tai ir gana.

A g n i e s z k a , Uj! Kaip tai, tetute, gana?

R o ž ē . Sako, nieko nebus žymų, nė mažiausio ženklelio. Tik be rubliaus tai jų negausi: dagaut, mat, esą ir ne lengva. Taigi asz rutele, ir paėmiau vienu ir kitų. Ims, sakau, Raszytinienė -- gerai, o ne -- tai Jotautienei nunesziu. Ve! Atriszta skepetos mazgą ir iszima miltelius suvyniotus į popierele).

A g n i e s z k a . Tik, ar negali, tetyte, but nuo jų ko blogo.

R o ž ē . Dajau, kas ten tau, rutele, blogo? Kad da taviszkis butu, nors sziek tiek drutesnis, o dabar.... ką tik sziltas -- gyvas. Vis tiek ne kasžin kiek jau prigyvens.

A g n i e s z k a . Ui, baisu, tetule, gali but negerai... Ne! Kaipgi gali teip daryt?

R o ž ē . Tai kaip sau, nori gegele. Asz galiu atgal seniui nuneszti.

A g n i e s z k a . Tai kaip juos, teip kaip anuos -- įplakt į vandenį?

R o ž ē . Dane, geriaus, sako, su arbata. Suvisai, sako, nieko nežymu, nė nekvėptelia. O žmogus jis, aa,

iszmano!

A g n i e s z k a (ima miltelius). Ui, net galva kvaišta. Ar gi ašz tai padaryčiau, kad ne tas prakeiktas gyvenimas.

R o ž ė. Rublį tik neužmirszk; ašz prižadėjau seniui ataduoti. Tik ir jis turi nemažai vargo.

A g n i e s z k a. Gerai – nueisiu į svirną, atnezių, (Kisza miltelius į kiszenių).

R o ž ė. Tik dėk rutele, kur giliaus, kad niekas ne-
dažinotu, sako, ir povisam. (Ima rublį). Ir nuo bambatie-
rų gerai. (Staiga nutyla. (Ineina Petras ir Andrius).

A n d r i u s. Tegul bus pagarbintas. Sveikos, Ag-
nieszkėle.

A g n i e s z k a. Ant amžių. Sveiki, dėdule. (Pjau-
sto kopustus).

P e t r a s (sėdasi.) Na, tai kaip dėde?

A n d r i u s. Geriaus, Petruti, ot, geriaus butų syki
jau aprupinti, sunelį. Tai jei tu nieko, ot neturėtum priesz
tai tai galėtume, sakau ir veseliją, ot, padaryti. Gėrius,
ot, butų...

P e t r a s. Tai sėskis, pasznekėšime (Andrius sėdasi).
Tai norite ženyti sunų?

R o ž ė. Ką su tuom, tai, sakai, galėtume ir palaukti.
Pats, szirdele, žinai, kas mus' per laukas. Ir duvienu ką
tik isztenkava duonelės, tai ką da czia marczyą pasiimsi?

P e t r a s. Taigi pasznekėkite, kaip geriaus.

R o ž ė. Ir kogi, szirdžiuk, skubintis: ne rugiai, ne-
iszbyrės.

P e t r a s. Tai ko ir laukti? Szventas daigtas,

A n d r i u s. Taigi norėčiau jau, ot, greicziaus su
tuom pabaigti. Ašz, sakau, ot, pas žmones sav bekruo-
psziu, – darbelį, ot, visur gali gauti, kad tik Dievas duotų
sveikatą mielą, – taigi ašz pas žmones sau bekruo-
psziu, o Mi-
kulį, ot, namieje paliksiu, te sau gaspadoriauja.

P e t r a s. Na, ale tik, dede, ašz ir negalių likti be
berno: tik suderėta ant visų metų; o prieg tam ir algą jau be-
veik visą iszemė.

A n d r i u s. Tiesą, Petruti, ot, szneki: Susiderėjai,
sako, ot, – parsidavei, – tai turės iszbuti metus. Tai ar ne-

galėtum, ot, nors ant trumpo atleisti, nors ant kokios nedėlios?

P e t r a s . Na tai, kas kita, – galesiu atleisti.

R o ž ē . Ale asz tai suvis nenorėcziau ženyti. Asz tau Petruti, viską kaip ant spaviedies iszpasakosiu. Kad nors tu sulaikytum mudu. Insikando jis tą savo „ženysiu“, tai dabar jau nė nesusisznėkėsi su juom. O tu, szirdele, paklaustum, su kuom ženys. Jei su gera merga, – tai ar gi asz ką priesz tai sakycziau? Su pasileidėle, szirdžiuk, su pasileidėle.

A n d r i u s . Tai, tai jau, ot, nuplėszė jei szlovę, nukriaudė, ot, vargdienę.

P e t r a s . Kaip tai szlovę nuplėszė?

A n d r i u s . Sako, ją Mikutis, ot....

R o ž ē (neduodama jam sznekėti). Mat, priesz atėjima į jus Mikutis, žinote, buvo Karkliavoje už berną. Ir prikišk ten prie jo kokia ten szalavalka Gavieniutė, – už mergą, mat, tėjau buvo. Taigi toj Gavieniutė ir sako dabar ant Mikuczio, kad neva jis apgėdinęs ją.

P e t r a s . Tai butu labai negerai.

R o ž ē . Ale, szirdele, ji jau pirma buvo tokia pasileidėlė, vis su vjrais jodėsi, szunjoda jau tokia.

A n d r i u s . Vėl tu, Rože, ot, be reikalo, ot apszneki merginą....

R o ž ē . Tai tiek tik iszgirsti nuo mano žaliuko. (Pamėkcziodama) ot, ot, o nieko nepasakys, kaip reikia. Tu, Petruti jei man netiki, tai kitų iszsiklausinėk: visi pasakys tau tą patį apie tą mergą, – szunjoda, pasileidėle.

P e t r a s (Andriui). Jei teip, dėde, tai, žinia, neiszpultų ženyti. Marti, sako, ne klumpė, nuo kojės nenusimesi.

A n d r i u s (įszirdęs). Meluoji, Rože, neteisybę, ot, ambryji ant merginos. Mergina ir labai, ot, padori, labai szauni. Gaila man jos ir gana.

R o ž ē . Tikras tu man gailutis, visų tau gaila, o pats tai badu dvėsi. Gaila tau kokios valkatos, o sunaus tai, matyt, negailą. Užsisodysi ją sau ant sprando, o paskui griežsi dantimis. Liautumės jau velyk niekus pliauszkes.

A n d r i u s . Ne, Rože, ne niekus! Tai tu vis nori ant savo pastatyti, tu ant savo pastatysi, kaip tau, ot, patinka, o Dievas, ot, ant savo pastatys. Pamatysi!

R o ž ē . E, su tavim tai tik dovanai burną auszįsi.

A n d r i u s . Mergina padori, ot, izsmintinga, darbinikė. Kaip del mus', ot, vargdienių tai pati toj, ir ant veselijos ot, nedaug reikėtų. O labjausia, kad Mikas, ot, szlovę jai nuplėszė, nuskriaudė ją.

R o ž ē . Da lyg ne visos tą patį sako!

A g n i e s z k a . Jus, dėde, velyk moterų klausykite; jos geriaus viską papasakos.

A n d r i u s (neklauso jųdviejų). Vargdienės aszaros, ot, szaukia į dangų. Ar tai ji jau ne Dievo sutvėrimas, ne tokia, ot, kaip ir kitos? Dėl Dievo tai, ot, visi lygus.

R o ž ē . Tai dabar užėme pamokslą.

P e t r a s . Žinai ką, dėde? toms mergoms tai ir nevisada gali tikėti. Ugi tik Mikas czia. Paszauk jį ir paklausk prie visų, ar teisybė, ką ant jo sako? Tik ir jis katalikas. (Agnieszka). Paszauk Miką! (Agnieszka keliasi) Pasakyk, kad tėvas, sako, szaukia. (Agnieszka iszeina).

R o ž ē . Acziu, Petrutī, už žodį! O tai tai man žmogus pasakė, kaip kirvis nukirto: tegul, sako, pats Mikutis prisipažįsta. Tik negali gi be jokio reikalo apženyti vaiką su tokia merga. Kaip gyvas jis nesizėnys, — kad paskui žmonės pirsztais badytu! Man rodosi, tegul vaikėsas pasiliks da ant metu pas tavę už berną, o tu mudviem da bulvukių puskartuką pasodįsi.

P e t r a s . Apie tai tai jau paskui, teta, pasznekešime; reikia pirma vieną pabaigti.

A n d r i u s . Asz, Petrutī, mat, delto, ot, sakiau, kad visaip, ot, atsieina. Žmogus, ot, taikai, kad sau butu geriaus, o apie Dievą tai kita syki, ot, ir užmirszti. Taikai, kad geriaus, o, kaip bematai, tai ir užsivarei, ot, bėdą ant sprando, — jei Dievą užmirszti.

P e t r a s . Dievo, žinia niekados nereikia užmirszti.

A n d r i u s . O jei darai, kaip Dievas prisakė, tai vis nors ramiaus ant szirdies, ot, lengviaus. Taigi ir asz: apžėnysiu, sakau Mikutį, kad kitą sykį, ot, nenuskriausti varg-

dienės. Jis, sakau, namieje gąspadoriaus, o asz pas žmones, ot, bekrųopczių. Darbelį visur, gali gauti (įeina Mikas su Katriuka).

M i k a s . Tai kam szaukėte. (Sėdasi ir iszsiima maszną su taboka).

P e t r a s . (Mikai, negarsiai). Kas tai, Mikai? Ar tai tu ant baiku terliojiesi. Eik szią! (Mikas stojasi pas stalą, kaip nė kam ko sau pasiremia ir szypsosi).

A n d r i u s . Tai, mat, Mikuti, ant tavęs, ot, skundžiasi, skundžiasi czia ant tavęs.

M i k a s . Kas skundžiasi — gąspadorius?

A n d r i u s . Dane, mergina czia viena, vargdienė, Gavieniutė toj, žinai; taigi ji, ot, skundžiasi ant tavęs.

M i k a s . (tytydamasi). Tik juokai. Kogi ji uuo manęs nori? — Tai ji pati skundėsi?

A n d r i u s . Asz dabar tavęs, ot, prie visų klausiu, tu, ot, atsakyk stacziai. Ar apgavai tu tą Gavieniutę, ką, ar ne?

M i k a s . Tai kaipgi asz ją galėjau apgauti?

A n d r i u s . Tai gi ar tu kitą sykį, ot, nesijovyjsi?...

M i k a s . Maža kas galėjo buti. Isz nuobodumo būdavo susiėję szventomis dienomis sau ir pasijovyjame: asz būdavo ant armoniko uždrožiu, patrepsl. Kaipgi da kitaip gali jovytis?

P e t r a s . Tu, Mikai, nesitytyk, o ką tetukas klausia, tai tu ir atsakyk, kaip priguli.

A n d r i u s (iszreto, grasiai). Mikai! Priesz žmones gali užsigint, o Dievo, ot, neapgausi. Taigi Mikai, prisipažink! Vargdienė ji, nenuskriausk, ot, vargdienės. Sakyk kaip buvo?

M i k a s . Kad nėra ką sakyt. Kas buvo, tą ir sakau. (Inszirsdamas). Maža ką zaunijo. Žinia už akių tai pliauskia ką nori. O dėlko ji ant kitų tai nesiskundžia! Tai dabar, — jau nė pasiaust negalėsi!

A n d r i u s . Oi Mikai! Paminėsi mano žodį: atsižagsės, tau, ot, vargdienės aszaros. Prisipažink!

Toliaus bus.

Tautiszka Dirva.

Vietinai Rupescziai.

Pakilus vaidams tarp Tėvynės Mylėtojų Draugystės Centralizsko Komiteto ir buvusio sekretoriaus, kurs besekretoriaudams pats vienas gaspadoriavęs draugysteje, netik prakalbose ale ir laikraszcziuose ir Susivienėjimas buvo inmaiszytas; Vėla atkartoja nekurie senus argumentus prieš Susivienėjimą, kurių teisingumo pirmiaus, pagaliaus ant ypatingo Susiv. vyriausybės užkvietimo, negalėjo iszrodyti. Susivienėjimui užmėtinėjama „bosavimas“ ir „dryžos kelnės“, „velykinė iszpažintis“ ir visoki cenzuravojimai.

Tėvynėje ir per seimus, o teipogi per Susivienėjimo kuopų praneszimus nesyki jau buvo atsakyta, jog tie visi užmėtinėjimai neturi menkiausio pamato, yra grynas iszmišlais. Mūsų konstitucija, jng aiskiai skelbia, jog į politiszkus ir tikėjimiszkus dalykus Susivien. nesikisz. Dar to negana – nei vienas tautietis, kurs užsima tokių vaidų kėlimu, negali buti Susivienėjimo sąnariu. Jeigu nekurie mūsų tautiszkos dirvos darbininkai nenori iszsižadėti pesztynių ir vaidų už tikyba arba politiką, tai nuotokių bendrystės velijame iszsižadėti visai ir nors pamaži, ale be atvangos, varyti pirmyn tėvyniszka valtį, nei ką insileidus anos vaidų platintojus panaikinti ir tą gerą darbą, ką jau esame padarę.

Užmėtinėjimus, jog Susiv, yra augintoju politiszkos ar tikybiszkos netolerancijos, gali daryti tik aiskus ar paslapti Susiv. nedraugai ir tai dar toki tik, ką nemyli teisybės. – Nesmagu mums „Tėvynėje“ vartoti tokius papeikimo žodžius, ale kitaip daryti negalime, nes, jei tylėtumėme visad, kitas ir Susiv. sąnarys pamislytų, jog anie apskelbimai teisingi ir Susivienėjimas isz mūsų tylėjimo turėtų blėdį.

Kiti tautiečiai, nors nedaro mums panaszių užmėtinėjimų, aimanuoja, jog Susivienėjimas daras per mažai gero, jog jo darbai dėl Tėvynės labo nežymus arba jog jis pats einas silpnyn. Atsakydami ant szitokių kalbų, turime pasakyti, jog mūsų organizacija pagal savo sąnarių skaitlių daro daugel gero ir tėvynei žymius jau nuopelnus padarė. Jei tik paminėsime mūsų iszleistas knygas, paduotus protestus ir atsiszaukimus užtarime mūsų reikalų czia Amerikoje ir Lietuvoje, nieks neužgins, jog Susivienėjimo darbų nematyti.

Bet prie to visko turime pridėti insteigimą knygynų prie Susiv. kuopų, centralizskų, gana jau brangų, paties Susivien. knygyną, paszelpą einantiems į mokslus tautiečiams, apgarsintus literatiszkus konkursus, parėmimą kožno prakilnesnio mūsų užmanymo, pagelbą, kuria suteikia

vienos kuopos sąnariai kitiems da aptuėti nei už neturtą, nei už nedraug sąnariams, reikalui ir proga, darbsztumą, nei už negerą tvarką, pasitaikius, ant galo paczios „Tėvynės“ naudą. „Tėvynė“ jau ingijo pripažinimą netik Amerikoje bet ir terp Europos lietuvių; jos izleidimas ka-ztuoja, teisybė, mums szimtus dolerių, ale tie mūsų grasziai eina ant apszvietimo tukstanczių, o per jų apszvietimą ant prikėlimo mūsų tėvynės iz tautiszko miego ir ir jai laimingesnės ateitės parupinimo. Anot tulo mus tautieczio „Tevynėj“, Susivien. knygoze atspaudinti rasztai yra daug didesni turtai nei tukstancziai dolerių, gulinczių pas izdininkus. Butų teisingas tulų tautieczių baudimas Susivienyjimo už tai, ką szis neturi daugelio tukstanczių bankoje, jei Susivienyjimo siekiu butų vien biznis (geszeftas). Ale mes už savo pirmutinį siekį laikome apszvietimą, dorą ir tautystę, nors nepamirsztame szelpti pagal izzgales naszlių ir naszlaiczių po mirusiam sąnariui ir, acziu Dievui, nors daugel izleidziam ant pakelimo mūsų tarpe apszvietimo ir doros per izleidimą gana brangaus laikraszczio ir svarbių knygelų, o teiposgi nemažai izmokame posmertinių, izd. pinigų pasilieka da tiek, kad galime tik pasigėrėti iz to.

Susivienyjimo turtas (isz pinigų, rasztų, knygu, ir teip daigtų) labai gražiai auga ir kožnam geram tautiecziumi iz to didelis dziaugsmas yra. Susivienyjimo sąnariams nereikia gė-

nei už neturtą, nei už nedraug sąnariams, reikalui ir proga, darbsztumą, nei už negerą tvarką, pasitaikius, ant galo paczios „Tėvynės“ naudą. „Tėvynė“ jau ingijo pripažinimą netik Amerikoje bet ir terp Europos lietuvių; jos izleidimas ka-ztuoja, teisybė, mums szimtus dolerių, ale tie mūsų grasziai eina ant apszvietimo tukstanczių, o per jų apszvietimą ant prikėlimo mūsų tėvynės iz tautiszko miego ir ir jai laimingesnės ateitės parupinimo. Anot tulo mus tautieczio „Tevynėj“, Susivien. knygoze atspaudinti rasztai yra daug didesni turtai nei tukstancziai dolerių, gulinczių pas izdininkus. Butų teisingas tulų tautieczių baudimas Susivienyjimo už tai, ką szis neturi daugelio tukstanczių bankoje, jei Susivienyjimo siekiu butų vien biznis (geszeftas). Ale mes už savo pirmutinį siekį laikome apszvietimą, dorą ir tautystę, nors nepamirsztame szelpti pagal izzgales naszlių ir naszlaiczių po mirusiam sąnariui ir, acziu Dievui, nors daugel izleidziam ant pakelimo mūsų tarpe apszvietimo ir doros per izleidimą gana brangaus laikraszczio ir svarbių knygelų, o teiposgi nemažai izmokame posmertinių, izd. pinigų pasilieka da tiek, kad galime tik pasigėrėti iz to.

Jei teip butų ir visose kitose mūsų draugystėse ir organizacijose, tai nereikėtų labai pasiskusti ant mūsų prietikių.

Vieno tik dalyko Susivienyjimas neapkenczia: - tik tie, ką norėtų brolius tautieczius supjudinti, idant pasikui iz to sau naudą turėti, Susivienyjime neranda mažiausios prieglaudos.

Kuo taliaus jie nuo Susivienyjimo, tuo mums ir tėvynei didesnė iz to nauda.

Paremkime, tautiecziai, szirdingiaus savo brangų Susivienyjimą ir jo kustitucijos užduotę pildykime noriaus, traukime prie jo gerų norų lietuvius, rupinkimės stropiai apie savo reikalus ir jais interesuokimės, ant paraginimo savo vadovų noriaus eikim darban ant tautiszkos dirvos o tas mus darbas ir mus organizacijos platinamas mokslas.

„Mus vardą apdengs spinduliais“, bus

„Jis mūsų didvyrių lopszys“, kaip dainius pranaszauja.

T. M. D. Seimas.

Idant numalszinti vaidus pakilusius T. M. Dr. iz priezasties buvusio sekretoriaus ir dabartinio centr. komiteto, nesutikimų, o teiposgi kitų rei-

kalų geresniam atlikimui, tulas T. M. D. sąnarys „Garse“ duoda inneszinimą laikyti seimą tos draugystės.

T. M. D. seimas turys buti sykiu

beveik su Susiv. seimu.

Urėdiszkame raszte Centr. komitetas T. M. D. (žiūr. Vienybė N 7) skundžiasi, jog buvęs tos draugys-

tės sekretorius draugystės organe „Vienybėje“ talpina užmetinėjimus Centr. komitetui, o komiteto sąnarių išsisteisinių nepriima.

Užbaiga Lattimer'aciczių reikalo.

Szi mėnesi Suvienytų Valstijų užrubėžinių dalykų sekretorius davė atakymą Austrijos valdžiai, kuri, kaip visiems žinoma, reikalavo, idant Suv. Valstijos užmokėtų didelius pinigų giminėms užmusztų ties Hazleton'u darbininkų. Savo raporte laisvos republikos uredninkai iszteisina žmogžudį szerifą, o visą kaltę suvercia ant nuskriaustų darbininkų.

„Lattimer'e straikieriai, esa, ardė, vieszą tvarką ir laužė įstatymus. Jie norėjo sukelti naminę karę. Taigi szerifo prideryste buvo pasirupinti apie numalszymą netvarkos ir maiszto. Pirmiaus jau buvo paliepęs jiems iszsiszkyrstyti ir jie paklausė. Gerai žinojo apie jo urėdiszką stoną

ir tiesas. Jei būtų paklausę teisingų jo paliepinų, tai nebut buvę kraujo praliejimo.

Tuom tarpu keldami maisztą ir užkabindami įkunyta valęžią, patys savę isztraukė isz po valdzios globos. Atlyginimas gyviems sužeistiemsiems ir užmusztųjų inpediniamis butu nei užmokestis už netvarką ir paragintų kitus maisztus kelti.

Todėl (Suv. Val.) valdžia negali pripažinti už teisingą. Szito reikalavimo (t. y. Austrijos valdzios reikalavimo,) kad būtų iszmoketa pinigiszka pagelba sužeistiemsi ir numirusių inpediniamis.

Tiek tik teisybės turi neva filantropiszki Amerikos valstijos vyrai, kurie net už marių eina neva ginti varginamus kubiecius ir phllipiniecius.

Balsai isz Tėvynės.

Vaikams darbo namai.

Vilniuje dabar rengia nemeziams sziol surinko jau 500 rubl. Rengiamu užsiima maskoliai. Kad tik jie nepaverstų tų namų į savo įnagį ant kai. Ant užlaikymo tų namų iki maskolinimo betėvių vaikų.

Naujas maskolimimo budas.

Maskolizkos kariaunos virszinikas Dorpate, pulkaunikas Pichaszzev, iszdavė neseniai szitoki prisakymą žemesniems aficierams:

„Asz užtėmyjau, kad tuli kareiviai ne maskolizkos kilmės, nors iszbuvo kariaunoj su virszum viens metus, dar labai prastai kalba maskolizkai. Pagal mano nuomonę, tas

paeina per nedabojimą žemesnių aficierų; todėl prisakau praszalinti tą negeistiną apsireiszkimą. Aficierams, kuriems priguli paskirstymas guolių kareiviams kazermėse, prisakau kareivius svetimtikius ir svetimų kilmių guldyti teip, kad jie nebutu guldomi kruvoj, bet terp stacziatikų teip, kad su savaisiais savo kalboj negalėtų sznekėti”.

Silpnų vaikų kolonijos.

Maskoliszka žmonių sveikatos czių miestų mokslainėse. Užlaikymas draugystė ant vasaros parengia pataisymui sveikatos silpnų vaikų tam tikras kolonijas. Viena tokių kolonijų buvo parengta Druskininkuose, ant Nemuno kranto. Čia pereitą metų buvo 120 vaikų besimokinan-

Visi tie susilpnėję nesveikuose miestuose vaikai atsigriebė, net sergančių visokioms ligoms sveikata ant sveiko kaimo oro pasitaisė.

(Lietuva)

Korespondentai isz Suvalkų gub. skundžiasi, jog per netikusį maskolių gaspadoriavimą girios labai greit nyksta. Didžiausiais naikintojais girių mūsų tevyneje esą visoki maskolių valdžios paskirti girių sargai ir jų

virszininkai. Jie rupinasi tik, kad prisipilti savo kiszenius ir atsilakti degtinės; už menkas prekes parduoda žydams gražiausius miszkus, kurių isznaikinimas alina szalį.

Kratos.

Senapilės prieš Kalėdas žandarai ir policija pusėtinau daug darbo turėjo su pasirodžiusiais nekuriuose pavieta vietose naujais lietuviszkais atsiszaukimais. Policija parsivežė net dvejopus tokius atsiszaukimus. Vienas, ant geltonos popieros, ragina lietuvius reikalauti lietuviszkos spaudos, įvedimo lietuviszkos kalbos į mokyklas, į valdymo vietas, į bažnycias. Antras—gi atsiszaukimas į Lietuvos darbinikus ant atidengimo paminklo Muravjovui — Korikui Vilniuje 20 dieną Lapkriczio mėnesio 1898 m. Szitas atsiszaukimas parodydamas, kad maskolių randas matomai ir toliaus žada su Lietuva muravjoviszkai elgtis, primena darbnikams, kad jie be perstojimo reikalautų Lietuvai liuosybės ir pagerinimo savo buvio.

Atsiszaukimus tokius viena nakczia kas—zin—kas prilipino keliose kelių pavietų vietose, ypacz bažnytkiemiuose. Žemskiai su žandarais viso-

kiais budais sznipinėjo, ar nesuseks, kas prilipino. Ale nieko iki sziol nepeszė.

Tuos du atsiszaukimus anot Ukininko žmonės po nakt pamatė izlipintus ir visoje Suvalkų gubernijoje. Visa gubernijos žandarmerija kaip paszėlus laksto jieszkodama „kaltininkų“.

Alantiuje, Ukmergės pav. pereitą vasarą pristava, jieszkodamas lietuviszkų knygu, szvent—dienį, kada stipresni žmonės buvo izzėję bažnyczion, inpuolė sodžium su pora szimtinikų ir pradėjo kratyti. Pristavas izzgąsdino senukus, vaikus; kas buvo užrakinta izzėjusių, pradėjo laužti, numuszė nekurias spynas, vienu žodžiu pasirodė ne sergėtoju tvarkos, bet ginkluotu plėsziku. Žmonės padavė jį į sudą ir per daug nulus caro tarnas už aizskų tiesos sulaužymą buvo atstatytas nuo vietos.

(Ukinikas)

Prusu Lietuva.

Prusų Lietuvoje, anot vokiszkų — Gumbinės pavieta, kaime Var-
laikraszczių, daug blėdies padarė punuose, prigērē net 20 vaikų be-
vanai. cziuzinėdami ant ledo.

Isz Raszliavos.

300 m. paminėjimas iszleidimo kun. Daukszos Postilles.

Szi metą praslinko 300 metų nuo knyga, kuri kas link grynumo kalbos
iszleidimo, žinomos lotyniszkoms lita- mažai turi sau lygių, perspandinti
roms, svarbiausios sėnų laikų, laikų savo kasztais. Kauno seminarija at-
lietuviszkų kalboj knygos, kunigo siuntė vieną egzempliorių tos didelės
Daukszo Postilles, kuri buvo iszleis- vertės lietuviszkos knygos, bet truks-
ta Vilniuje 1599 m. Ant paminėjimo ta jame 269-280 ir 620 - 621 puslapių
to atsitikimo, kaip paduoda laikrasz- teiposgi dalies dedikacijos.
tis „Peterburgskija Viedomosti“, (Lietuva)
maskoliszka akademija rengiasi tą

PASARGOS. I Kun. J. Žilinskas isz priezasties ligos ant poros
mėnesių pavedė vedimą visų Susiv. reikalų savo vietininkui vice
prez. **A. Teplusziui, Pittston, Pa.** Pinigai isz kasos bus
ismokami (laike prez. ligos) tik ant pasiraszymo vice prezidento
ir kasos globėjų.

Ateinancziame Tėvynės numerije bus iszduota rokunda visų
inėjimų (uždarbio) spaustuvėj už I kvartalą.

II Per neapsiž. urėjimą patalpinome tarpe suspenduotų Vardą Petro Maslaucko 6
kuopos, kuris yra užsimokėjęs.

3 N. 1 1899 m. 3 pusl., 2 kol. 28 eil. vietoje „17 1 M. Zailekas“ turi buti“
„M. Zailckienė“; Zailckas yra numiręs.

Susivienijimo reikalai.

Iszbraukti Sanariai isz Susiv. knygy.

Kuopos N.		„ „ 43	T. Leskauckas
„ 6	1 V. Jencevyczia	„ „ 44	V. Vaznielienė
„ „	2 P. Petkevyczia	„ „ 45	M. Totoris
„ „	3 V. Kalinauckas	„ „ 46	A. Radzievyczia
„ „	4 S. Bagdonas	„ „ 47	O. Stadulevyczienė
„ „	5 J. Petraitis	„ „ 48	A. Kardokienė
„ „	6 Ig. Karpavyczia	„ „ 49	P. Beliauckienė
„ „	7 A. Urbanavyczia	„ „ 50	M. Maliszauckienė
„ „	8 A. Dambrauckas	„ „ 51	A. Karaszkienė
„ „	9 M. Jestromskis	„ „ 52	O. Karaszkiutė
„ „	10 A. Viszniauskas	„ „ 53	J. Kuznickienė
„ „	11 K. Kasparavyczia	„ „ 54	K. Padegimienė
„ „	12 J. Miliauekas	„ „ 55	A. Kalinauckienė
„ „	13 P. Balkunas	„ „ 56	A. Bulkauckienė
„ „	14 V. Czėpla	„ 7	1 R. Perlukas
„ „	15 B. Kuznickas	„ „	2 J. Matusiunas
„ „	16 A. Straigis	„ „	3 M. Zareckiutė
„ „	17 V. Dزيدlikas	„ „	4 A. Valiukas
„ „	18 J. Meglinavyczia	„ „	5 A. Urbonas
„ „	19 J. Vaznelis	„ „	6 V. Jesaitis
„ „	20 P. Burdatis	„ „	7 Kaz. Barila
„ „	21 A. Szup-zinskas	„ „	8 M. Urbonienė
„ „	22 P. Talandis	„ „	9 V. Auksztinaitis
„ „	23 B. Arbaeziauekas	„ „	10 P. Gudaitis
„ „	24 A. Norkunas	„ „	11 J. Senikas
„ „	25 M. Stankevyczia	„ „	12 J. Lapata
„ „	26 J. Kravavyczia	„ „	13 J. Juknevyczia
„ „	27 A. Rudzinskas	„ „	14 A. Patackas
„ „	28 K. Kazlauekas	„ „	15 P. Juknevyczienė
„ „	29 K. Edukonis	„ „	16 J. Mauruszaitis
„ „	30 M. Sakalauckienė	„ „	17 J. Gudaitis
„ „	31 M. Margevyczienė	„ „	18 K. Didziunas
„ „	32 N. Žebrys	„ „	19 P. Didziunas
„ „	33 M. Stadulevyczienė	„ „	20 J. Didziunienė
„ „	34 J. Zelvienė	„ „	21 K. Kilikievyczia
„ „	35 J. Stepavyczia	„ „	22 A. Judickas
„ „	36 T. Burdulis	„ „	23 J. Laibinis
„ „	37 M. Pauksztienė	„ „	24 J. Samuolis
„ „	38 M. Arbaeziauckienė	„ „	25 K. Pauksztienė
„ „	39 P. Guzauekas	„ „	26 A. Perlienė
„ „	40 M. Jencevyczienė	„ „	27 J. Žarnauckas
„ „	41 A. Pajaujis	„ „	28 J. Tepliuszis
„ „	42 J. Jukna	„ „	29 K. Snapauckas
		„ „	30 A. Jesaitis

Susivienijimo reikalai.

AUKOS ANT KUN.BURBOS PAMINKLO.

Tėvynės Sargo redakcija.....	\$5.00
Kun. Martiszius	5.00
Kun. Kaupas	10.00
Stasys Tamulis Plymouth'o Pa.	1,00
Jul. Mrncinaviczia	1,00
Rozalia Koliienė	35
Faust	35
Kazys Kondrackas	25
Andr. Žėkas	25
P. Staskeviczius	25
Bieliauckas	25
Jurgis Tumosa	25
Paulius Szimoniutis	25
Ant. Marcinaviczius	25
Arbaczauckas	25
Adzgauckas	25
Paulekas Pittsburg'	25
Kun. Milukas	10.00
J. Urbanik	25
J. Gidminas Bilbertville mass.	25
Per Draugystę Vytauto S. Boston priimta aukų *)	10.00
Pati draugystė aukavo	8.00
viso	53.70
Numerije 12, 1898 m. avgarsinta	110.90
viso	\$164,60

Laikas jau pradėti statyti paminklą, ir neužilgo bus pradėtas tas darbas. Taigi kurie galite, tautiečiai, pasiskubinkite su savo aukomis. Iš tiesų būtų gėda, kad mes visi Amerikos lietuviai neiszsėsėtumėme geresnio paminklo pastatyti kun. Burbai nei paprastam žmogui. Juk daugelis yra tokių, ką apturėjo didesnes ar mažesnes geradėjystes nuo a. a. kun. B., o apie jų aukas suvis negirdėt. Kiti per nabasznyko rūpestį turi geresnį draugijoj padėjimą, už tat szventa teisybė reikalauja nepamirszti pagarsinti savo geradėją, draugą ir tautiszkąjį darbinįką. Aukas reik siųsti pas Susivienijimo kasierių ir sykiu žinią į Tėvynės redakciją. Visi paaukavusie nemažiaus kaip 25 c., gaus nuo Susiv. uždyką knygutę, kur apraszytas kun. Burbos gyvenimas ir darbai.

*) Vardai bus pagarsinti kitam Tėvynės Numerije.

INEIGA. mēnesio Sausio.

SAUSIO.				
			,, ,, Pittston pa. Blaivys. Dr.	24,50
7	Pittston, Pa. kuopa.	27,00	,, ,, Philada, pa. Juoz dr.	43,00
,,	,, Traverse City., Mich. k.	8,00	,, ,, Richmond Va. kuopa.	1,00
,,	,, Ansenio Conn. kuopa	8,00	,, ,, Minersville, pa. kuop.	14,50
,,	,, Beaver, Falls, Pa. k.	2,00	,, ,, Elizabeth. N. J.	16,50
,,	,, Gen. Lyon ir Wanamie,	24,50	,, ,, Brooklyn, N. Y.	4,00
,,	,, Plymouth. dr .B. S. D.	3,00	,, ,, Shenandoah, pa. kuopa	17,50
,,	,, Shamokin, kun. Martiszius	2,50	,, 18 Detroit Mich. kuopa.	16,50
,,	,, Gilbertville, Mass. k.	2,50	,, 18 Cincinnati, O. Kazim. dr.	6,00
,,	11 Thorp, Wiss. F. Mikolainis	50	,, 19 Forest City, pa. kuopa	28,00
,,	,, Brooklyn, N. Y. kou.	17,75	,, ,, Amsterdam N. Y. kuop.	4,00
,,	,, Union City Conn. kuop.	39,50	,, ,, Chicago, Ill. Melinis ir	
,,	,, Homstead, Pa. kuopa	8,50	Melinienē.	1,00
,,	,, Brighton, Mass. dr. s. Juoz.	2,00	,, 21 Pittsburg, pa.	4,00
,,	12 Waterbury, Conn. kuop.	34,50	,, 23 Luzerne, pa.	14,50
,,	13 Maahanoy, City Pa. k.	23,50	,, ,, Cleveland, O.	2,00
,,	,, S. Boston Mass. kuop.	15,50	,, ,, Shenandoah, pa.	1,00
,,	14 Pittsburg, Pa. dr Vyt.	12,00	,, ,, Brigeport, Conn.	11,00
,,	14 Millwelle, N. J. k.	2,00	,, ,, Chicaga, Ill.	16,00
,,	,, Pittsburg, Pa. Juoz. dr.	11,00	,, ,, Wilkes Barre, pa.	5,50
,,	,, Athol, Mass. kuop.	21,00	,, 24 Forest City, pa.	1,00
,,	,, Cincinnati, O. kuopa.	16,00	,, 15 Minersville, pa.	4,00
,,	,, Broad Brook. Conn.	2,00	,, ,, Hazleton, pa.	4,00
,,	16 S. Boston, Mass kuopa.	7,50	,, ,, Plymouth, pa.	22,00
,,	,, Plymouth, Pa. Volon. dr.	4,50	,, 27 S. Baston, mass.	8,00
,,	,, Scranton, Pa. kuopa	13,00	,, ,, Shamokin, pa.	16,00
,,	,, Mc-Kees Roaks kuop.	20,00	,, ,, Toluca, Ill.	5,00
,,	,, Cleveland, O. kuopa.	36,00	,, 29 Philada., pa.	29,00
,,	,, Wilkes-Barre Pa. k.	14,50	,, ,, Edwarville, pa.	8,50
,,	17 Newark, N. J. kuopa	9,00	,, 31 Pittston, pa.	23,00
,,	,, Baltimore, Md. kuop.	28,00		
,,	,, Pittsburg, pa. kuop.	13,00	Isz viso.	780,25

ISZEIGA. m. Sausio

Sausio 7 C. R. Miller už stalą		Tėvynės ir korektų skaitymą	35,00
į spaustuve	12,25	,, 30 Jono Brazio posmertinė	
,, ,, J. Urbanik randa spaus.	9,40	į Union City, Conn.	150,00
,, ,, Antram zeceriuui už darbą	23,57	,, 31 V. Stagarui	44
,, ,, T. Križanauckui už 12 No.		Isz viso.	\$230,66

Supenduoti sanariai.

Kuopos No. ,, 6 1 P. Daniuns,

„ „ 2 P. Maslauskas,
„ „ 3 J. Bucevyczia,
„ „ 4 P. Daniuniene,
„ „ 5 J. Jukna,
„ „ 6 M. Petrukiute,
„ „ 7 J. Mileckis,
„ 7 1 B. Kamarauckiene,
„ 32 1 B. Siurbikis.
„ 39 1 Jz. Balcziauskas,
„ 15 1 J. Garuckas,
„ „ 2 N. Jesiunas,
„ 45 1 P. Naujokaitis,
„ 31 1 A. Pacientiene,
„ „ 2 L. Sta-evyczius,
„ „ 3 V. Miliauckas,
„ „ 4 D. Tamoszaitis,
„ „ 5 J. Miliauckiene,
„ „ 6 A. Miliauckiutie,
„ 62 1 V. Burgulas,
„ „ 2 T. Szulauskas,
„ 11 1 S. Bulzgis,
„ „ 2 A. Gražulis,
„ „ 3 J. Teraila,
„ 52 1 J. Mileziunas,
„ „ 2 J. Gustaitis,
„ „ 3 P. Bukievyczia,
„ „ 4 J. Szimkauckas,
„ „ 5 M. Szimkauckiene,
„ 14 1 J. Bardzilauckas,
„ „ 2 J. Dirmantaite,
„ „ 3 O. Stankievycziene,
„ „ 4 J. Baranauckas,
„ „ 5 K. Baranauckiene,
„ „ 6 A. Bukauckas,
„ „ 7 V. Navickas,
„ „ 8 O. Navickiene,
„ „ 9 J. Paskievyczia,
„ „ 10 J. Marazas,
„ „ 11 K. Maraziene,
„ „ 12 D. Valeckas,
„ „ 13 A. Gisztautiene,
„ „ 14 E. Baranauckiene,
„ „ 15 J. Baranauckas,
„ „ 16 J. Vencas,

„ 13 1 M. Adomaitiene,
„ „ 2 V. Urbanavyczius,
„ „ 3 J. Damukaitis,
„ „ 4 J. Bartuszevyczia,
„ „ 5 M. Zanieskauckiene,
„ „ 6 A. Urbanavycziene,
„ „ 7 O. Urbanavycziute,
„ „ 8 R. Tamaszauckas.
„ „ 9 O. Bernatavycziene,
„ „ 10 S. Grajauckas,
„ „ 11 M. Grajauckiene.
„ „ 12 M. Skladauckere.
„ „ 13 S. Tamaszauckiene.
„ „ 14 M. Karjeszauckiene,
„ „ 15 P. Vaznionis,
„ 24 1 J. Rutelionis,
„ „ 2 J. Rugis,
„ „ 3 A. Rutelioniene,
„ 63 1 A. Butka,
„ „ 2 J. Sankievyczius,
„ 43 1 J. Patkamaris,
„ „ 2 J. Tamaszauckas,
„ „ 3 T. Klauba,
„ „ 4 V. Kairaitis,
„ „ 5 K. Piszkauskas,
„ „ 6 J. Garpsztas,
„ „ 7 A. Chmieliauckas,
„ 17 1 M. Zailekas,
„ „ 2 J. Kaminskas,
„ „ 3 M. Simniskis,
„ „ 4 A. Mockaitis,
„ „ 5 A. Raginckas,
„ 10 1 J. Matulis,
„ „ 2 J. Juriavyczia,
„ „ 3 K. Urbiene,
„ „ 4 F. Kairis,
„ „ 5 A. Matuliene,
„ „ 6 A. Brasiene,
„ „ 7 A. Garpstaicia,
„ „ 8 M. Macziulicia,
„ „ 9 O. Radzievycziene,
„ „ 10 A. Grinaicia,
„ „ 11 P. Kamarauckas,
„ „ 12 A. Januskievyczia,

„ 19 1 J. Naginskis,	„ 20 1 M. Malekaitis,
„ 36 1 K. Krauža,	„ „ 2 D. Svirnelis,
„ „ 2 V. Augustinavyczia,	„ „ 3 J. Kasiulis,
„ 64 1 P. Lapiskas,	„ „ 4 J. Buezias,
„ „ 2 J. Jakas,	„ 34 1 V. Gumauckas,
„ „ 3 A. Krauzta,	„ „ 2 J. Aidukas,
„ „ 4 L. Vilgis,	„ 20 1 Sabas,
„ „ 5 K. Burtulis,	„ 51 1 J. Židanaviezius,
„ „ 6 M. Gudinas,	„ „ Butkauckas,
„ 40 1 S. Ražulis,	„ „ 3 M. Kupezinckas,
„ „ 2 P. Pranis,	„ „ 4 K. mažeka,
„ 4 1 J. Trauckievyczius,	„ „ 5 J. Lauraitis,
„ „ 2 D. Brazinckas,	„ „ 6 M. Pavasaris,
„ „ 3 Adamavyczia,	„ 68 V. Lenaukas,
„ „ 4 A. Vaisznionis,	„ 8 1 S. Gudelivyczia,
„ 28 1 K. Gildiene,	„ „ 2 P. Vaiszvila,
„ 35 1 P. Liorenstz,	„ „ 3 J. Ambrasa,
„ „ 2 J. Kriszcznas,	„ „ 4 E. Gramiute,
„ „ 3 J. Dailyda,	„ „ 5 M. Rauziene,
„ „ 4 S. Parszeliunas,	„ 30 1 V. Rudzinckas,
„ 37 1 P. Macziukas,	„ 56 1 P. Czikas,
„ 38 1 J. Anulis,	„ 22 1 V. Balczis,
„ „ 2 S. Petrusis,	„ „ 2 K. Balcziene,
„ „ 3 V. Burinckas,	„ „ 3 K. Rugenis,
„ „ 4 M. Burinckiene,	„ „ 4 A. Navadovskis,
„ 50 1 M. Tamulevyczia,	„ „ 5 V. Lanauckas,

PERSIKELIA SANARIAI:

Kuopos N. K. N.	17 į 8 1 M. Lukszienė
Išz 6 į 65 1 A. Adzegauckas	35 į 14 1 M. Bagotaitis
„ „ 2 Kun. J. Žilinskas	20 į 67 1 A. Abraczinskas
„ 4 1 P. Milsevycziutė	„ „ 2 P. Dulbis
51 „ 2 J. Montvila	„ „ 3 J. Dulbis
6 28 1 M. Brundzienė	22 68 1 K. Kostantinavyczius
„ „ 2 O. Masienė	„ „ 2 T. Budzus
52 57 1 Kun. V. Matulaitis	„ „ 3 K. vilikis
„ „ 2 Z. Strimaicziutė	„ „ 4 J. Bugenis
22 į 49 1 B. Viszauckas	22 į 70 1 J. Jakimavyczius
„ „ 2 P. Klimavyczia	„ „ 2 Anas Jakimavyczienė
„ „ 3 F. Klimavyczia	„ „ 3 K. Auksztikalnis
„ „ 4 J. Gedminas	Susiv. Sekr. T. Križanauckas.

PASARGOS: I Vietiniuose Rupescziuose per neapsižiurėjimą likos nepatalpinta nuomonė treczio literatizsko komiteto sąnario p. J. Kazakevicziaus. P. Kazakeviczius, raszo jog jis neperskaites

visos p. Gegžnos gramatikos, ale ant kiek ją yra skaitęs, sprendžia, kad anaptol ji neatsako savo užduoti ir negali buti spaudinta Susiv. kasztais, taigi ir jos autorius neusitarnavo ant laimėjimo konkursinių \$ 100 dol.

II Daneszu visiems sąnariams Sussv., kad ne visos kuopos buvo prisiūntę gerai sav kuopų vardus, per tad ir negalima buvo visų talpinti į sz tą numerį patilps į sekanti.

Délto praszau visų kuopų virsznikų, kad sųsdimi pinigųs nelauktų ilgai su isziuntimu vardų, kaip nekuriu kuopos laukia nedielia arba dvi.

III Patilpęs paveikslėlis Tėvynės 12 No. ant puslapio 385 per klaidą buvo idėtas ne Bernardinų aliosztoriaus, ale kitas paveikslėlis, kuris jau buvo pirmesiuos 1898 metu numeriuos.

Susiv. Sekr. T Križanavicas.

K. Radzeviczius

Puikiausia visam Shenandoah'rij
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos **KARSZTI UŽKANDŽIAI**, o teip visada szalti dykai. Geriausi ir pigiausi **PIETUS**, viskas szviežia: **CIGARAI** pirmos klesos. Priegtam kožas lietuvys tas **SZIRDINGA RODA** kiekvienam reikale. O ir **PINIGUS MAINO** ir siunczia į **LIETUVA** ir į kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,

SHENANDOAH, PA

Vienatinė Lietuviszka Aptieka!

TRAJANKA!

Lewis'o Lietuviszka Trajanka Privalo rasti kiekviejoj Lietuviszkoj darbininko stuboj. Mus Trajanka yra svaibi naminė liek.rsta, kurią Lietuviai jau per ilgus metus yra vortoje ir daugumas žino jos vertę. Mus Trajanka susideda isz czystų žolių ir sėklų, o prieg tam dailiuos blekiniuos baksukuos sudeta 50c. baksukas arba per pacztą 60c.

Mes prilaukom visokių naminų ir patentavų liekarstų bei visokių žolių ir szaknų galima pas mus gaut. Liekarstas siuncziam in vi ur. Jeigu reikalauji ko nors, raszyk pas mus, mes suteiksim jum broliszka rodą ir apturėsi greitą atsakymą. Mano adresas.

P. W. BIERSTEIN AND CO.
SHENANDOAH, PA.

ANTANAS A. JOCIS.

Office 1312 Filbert str,

Užsiima visokiomis civilnomis ir kriminaliszkomis provomis, visuose suduose. **Provas už suzeidima priesz kompanijas paima varyti už dyka ir visuose miestuose.** Parupina ukėsiszkas (citizenship) **popieras ir „Charters”** del draugyszčių ir kliubų. Iszdaro visokius dokumentus, paraszo aplikacijas arba praszymus ir gromatas. **Dalias, skolas atjieszko, parduoda** ir parandavoja namus ir iszrenka randas. Intraukia į apsaugojimo kompanijas nuo ugnies ir gyvasties (fire and life insurance).

Taipogi isziunczia pinigųs į visas svieto dalis greitai ir pigiai.

Privatiszkas gyvenimas -- 240 South Broad str., Philadelphia, Pa.

A p g a r s i n i m u s !

Kur e turite atliekamus Tėvynės sekaučius
1 2 3 ir 4 numerius 1898 metu:

Tai prisiuskite ant mus kaszto in Tėvynės
redakcija. Mes atlyginsime uz tad kitokioms
knygoms, jei noresite.

Tėvynės redakcija lb. 1053 Plymouth, Pa.

W. SŁOMINSKA

679 Milwaukee Avenue,

CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota*



DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Paro-
dos už rupestingą, tei-
singą ir artistizką isz-
dirbimą.

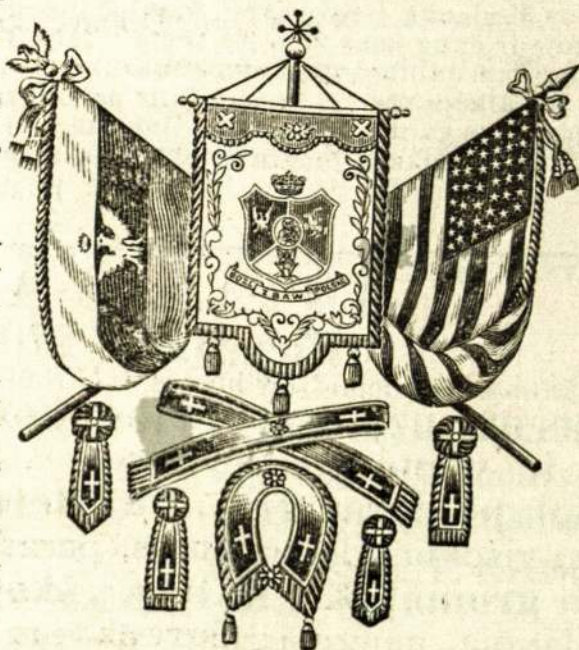


**KARUNŲ, SZARPU,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZAL-
KINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikszti guo-
dotiniems Kunigams ir guodotin.
Draugystėms, kad asz dirbu wi-
sus augszcziaus paminėtus daig-
tus **Pigiausei, Teisingiausei**
ir Geriausei, nes per 30 metų
užsiimdama iszdirbimais įgijau
geriausę praktiką ir dėl to galiu
wiską padirbt pigiau ir geriau ne-
gu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.





„SUSIVIENIJIMO LIET. AMERIKOJ”.

CIGARAI.

Broliai lietuviai, kurie rukote, nerukykite kitokių cigaru, kaip mus LIETUVISZKUS TAUTISZKUS, SPECIALISZKAI DEL BROLIU LIETUVIU PADARYTUS.

Vadinasi tie cigarai SUSIV. LIET. AMERIKOS CIGARAI, teip ir ant „baxo” parasyta. Cigarai tie pigus, o labai geri. Gali e juos gaut tik pas mane. Raszykite ant szitokio adreso.

M. SACEVICZ, No 120 Hosmer str., Clevelend, Ohio

LIETUVISZKAS

KESZ SZTORAS.

Valgomų ir kitokių gyvenimui reikalingų daigtų. Parduodam labai pigiai.

ant 419W. Main ulyczios,
Plymouth, Pa.

Vyrai ir moterėlės! katrie gyvenat aplinkinėj arba katrie esate czion atvažiuę. Atsilankykite, o užczėdysite savo graszj.

Valdytojas sztoro J. ŽUKAUCKAS.
Pardavėjas, A. MASLAUCKAS.

JURGIS REKUS ir KOMP:

užlaikom

GRABORYSTE.

Parsamdom „keridzius”, „boges” ant laidotuvių, veseilijų, kriksztynų. Atliekam viską koupigiausiai.

JURGIS REKUS & C o.

88 S. MEAD, str.
WILKES-BARRE, PA.

Siakanczios knygios galima gauti S. L. A. Spaustuvėj

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istorija Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų viesspatystėj 35 (Ta pati kniga maskoliszkoj kalboj . . . \$1,00)	
Kristijono Donelaiczio raszta (eilės)	40
Medega mūsų tautiszka (vaištinikystai)	40
Medega Sim. Daukanto bijografijai	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorijos)	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos)	15
Zentas del parodos (komedija), vertė Sel.	15
Nesiprieszink, (komedija)	10
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	50
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,00
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai	25
Istorija szventa seno ir naujo įstatymo	50

Norėdami gauti sziaias knygas kreipkites į rėdystę „Tėvynės“ ant adriso:
Tėvynė, Bx. 1053, Plymouth, Pa.

Ukininkas!

Mėnesinis lietuviszkas laikrasztis, paszvēstas reikalams Lietuvos ukininkų. Kasztuoja 4 markes. Amerikoj 1 dolerį.

Varpas!

Yra tai moksliszkas ir literatiszkas laikrasztis, iszeina Prusu Lietuvoj, syki į du mėnesiu. Kasztuoja 4 mark. Amerikkoj 1 dolerį

Norėdami gauti tuodu laikraszeius raszykit ant adreso:

S. LAPINAS
TILSIT. OSTPR.
GERMANY.

Tevynes Sargas

Mėnesinis laikrasztis paskirtas dvasiszkam ir medegiszkam Lietuvių tautos užlaikymui per jos apszvietimą, iszeina Tilzėje.

Amerikoje kasztuoja **1 dol.** su prisiuntimu. Raszykit pas:

HERRN SAUNUS,
TILSIT, Wasser str.
OSTPREUSSEN.

Guodotiny Viengenczei!

Czion trumpai daneszu jumis Viengenczei, kad asz iszsiuntinėjau sziais dienas tikietukus dėl pardavineimo ant prikaus laikrodelio, in kialiolika vietų. Jau girdėjoj, kad asz padareu paiku laikrodeli del „Tėvynės Miletoju“ Draugystes kuris dabar leidziasi ant laimikio. Misliname gaut daug pritarėju sziam reikale. T. M. D. turi girus mierius platint apszvietima tarpia mus, daugiausiai storojasi apszviet ir parodyt mumis kad mias neė-am lenkai ar anglai nes lietuvei, to supratimo mums ir truksta, jei mūsų Brolei visi vienuaip suprastu tąsik mums bedos jau ne butu. Taigi draugystelės mierei visiems lietuviams neiszkirtynai giari; ir verti szelpymo, daug galim ją paszialpt pirkdami po tykietuka. Ne-reik myslit, kad pinigūs nuneszim ant n eko, netik kad jie neprapuls bet didelia nauda atnesz mūsų tautai; taigi pirkdami tykietuka apvereziām pinigūs ant savo naudos, taigi turim dalį iszloszt gražeusia laikrodeli. Kas link jo gražumo, isz dalies galima matit ant paveikslėlio, bet priek tam yra dar stebuklingi pritaisimai: kožna valanda ir pusia. valandos zia-

mutinės durialės atsidaro. kariaivis iszjoja ant arklio su trim ta, muzykia pradeda grait, varpas skambint boksztia, kožna prajuokina, o dauguma ma iszgazdina. durialės smagei užsidarydamos. Atminkit Brolei, kad paēmė daug ir labai daug valandu knbinet ir galva dziovit, kad visa gražei padarit ir tai tada, kada pabaigi ilga dienos darba ant pragyvenimo. Taigi veik pasakit, kad meks teip neaptikins nervu, kad sėdēt ir dirbt kaip kad Meile Tėvynės, kaip mums siaktusi ir didžiausi veikalai atlikt, kad visi mus Brolei suprastu kas tai yra Tėvynės Meile? Apszvietesny lietuvei žinoma supras paduot ranka T. M. D. O prektam mi-linu paduot kialiolika sviatimtaucziams, tai ir pagelbesim T. M. D. Ženklt žinksnį pirmin.

Loszimas bus Broad Brook, Conn. Brolei pardavinėtojai! tykietu teiksis siust pinigūs pas Centraliszka kasieriu T. M. D., J. Griesziu, Box 112. Union City, Conn.

O man vardus numerus ir jei liks tykietu: meldziu prisiust. Laiko paimsim kokius 2 menesius, in ta laika gal ir parduosim keliolika tykietu.

In pabaig Februaria, turim užbaigt, taigi teiksitės prisiust vardus ir likusius tikietus, tik aiszkliai paraszykit vardus ir numerus. Nuoszirdžei velindamas pasekmingo iszpardavimo tikietu. Pasilieku su guodone:

Mikolas Paltanavyezia.